Перший і останній прокурор Повітряної армії

8–9 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

24 – 29 січня 2011 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 4 (564)

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

Щоб навчати "Кожедубів" та "Покришкіних"

У 203-й навчальній авіаційній бригаді, що дислокується на Харківщині, відбулися чергові польоти за участю льотчиків-інструкторів частини, військових штурманів та офіцерів льотно-методичного відділу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Мета цього заходу – відновлення навичок техніки пілотування після тривалих перерв у польотах та отримання спеціального допуску на підготовку курсантів у поточному році.

Читайте на 4 стор.

АКТУАЛЬНО

Швидкісне житло за один місяць?!

Минулого тижня під час візиту Міністра оборони на Вінниччину керівництво гарнізону почуло чітку позицію керівника оборонного відомства щодо забезпечення військовослужбовців житлом. Для зведення нових помешкань Михайло Єжель пропонує виділяти території військових містечок, використовуючи уже наявну інфраструктуру.

– Ми говорили із спеціалістами, які будуть займатися швидкісним будівництвом житла для військовослужбовців. Сьогодні розглядаємо ті військові містечка, на території яких може бути збудовано таке житло. А це фактично цілий житловий комплекс, із школою, садочком та іншою необхідною інфраструктурою.

Наразі у Вінницькому гарнізоні на квартирному обліку перебуває 2387 військових. 392 із них мають право на позачергове отримання помешкання, а 443 – на першочергове.

– Думаю, що для цього гарнізону до півтори тисячі квартир будуть зовсім не зайвими, – оптимістично зазначив Міністр оборони. – За новітніми технологіями будівля на 36 квартир зводиться за 3-4 тижні. Звичайно, кошти – це проблема, однак основне наше завдання сьогодні, знайти площі під ці забудови і організувати роботу. Зі мною прибули фахівці з будівництва, які саме цим питанням наразі займаються.

Також Міністр оборони додав, що вартість запланованого житла коливатиметься від 3,5 до 5 тисяч гривень за квадратний метр.

– Звичайно, фірма-забудовник не зводитиме житло задарма. Проте робитиме вона це на землі Міністерства оборони, яка теж вартісна. Тож, в результаті взаємовигідних угод та розрахунків, ми можемо розраховувати, наприклад, на третину квартир. А решту, при наявності коштів у бюджеті Міністерства оборони, викуповуватимемо у забудовника.

Юрій Ігнат.
Фото автора.

НА ОЗБРОЄННЯ

Рівень безпеки польотів підвищиться

Міністр оборони України Михайло Єжель 21 січня підписав накази про прийняття на озброєння Збройних Сил України аеродромно-технічного обладнання в рамках програми оновлення та модернізації озброєння і військової техніки.

Так, з метою забезпечення Повітряних Сил Збройних Сил України сучасними автоматизованими командно-диспетчерськими пунктами наказом № 41 глави оборонного відомства на озброєння ЗС України прийнято автоматизований командно-диспетчерський пункт – АКДП.

Автоматизований командно-диспетчерський пункт призначений для автоматизації процесу збору, обробки, відображення радіолокаційної і радіонавігаційної інформації та забезпечення управління повітряним рухом в районі аеродрому з робочих місць групи керівництва польотами.

Крім того, наказом № 43 Міністра оборони України з метою забезпечення Повітряних Сил Збройних Сил України сучасними радіолокаційними системами посадки на озброєння ЗС України прийнято радіолокаційну систему посадки РСП-10МА.

Радіолокаційна система посадки призначена для радіолокаційного контролю повітряної обстановки в районі аеродрому, виявлення повітряних суден, визначення їх координат та управління повітряним рухом у ближній зоні та в зоні посадки.

Прийняття на озброєння Збройних Сил України даних зразків дозволить підвищити рівень безпеки польотів повітряних суден в аеродромній зоні.

Функцію служби забезпечення виробами АКДП та РСП-10МА покладено на Командування Повітряних Сил Збройних Сил України.

За повідомленням Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Розпочато льотно-методичний збір

З 17 січня на базі бригади тактичної авіації, командир якої полковник Сергій Іщенко, розпочався льотно-методичний збір, головною метою якого є підвищення рівня професійних знань та практичних навичок льотного складу авіаційних частин Повітряних Сил Збройних Сил України.

Збір триватиме місяць, протягом якого близько сорока льотчиків на літаках Су-25, Л-39 та Л-39М1 виконуватимуть польотні завдання із підтримання та відновлення втрачених навичок вдень і вночі в складних метеоумовах. Також сім льотчиків здійснюватимуть програму на присвоєння класної кваліфікації "Військовий льотчик 3-го класу" та один – льотчик- інструктор.

Варто зазначити, що до складу керівництва льотно-методичним збором призначили двох колишніх досвідчених військових пілотів. Заступником керівника з методичного супроводження призначено працівника ЗС України Миколу Нідзія, а заступником керівника з безпеки польотів – працівника ЗС України Євгена Панкратова.

Командування впевнене, що ці професіонали зможуть передати свої знання та навички молодим пілотам.

В рамках збору вже виконано 3 льотні зміни, протягом яких загальний наліт склав понад 44 години.

Катерина Рудич. Фото автора.

ПОЛЬОТИ

Морська авіація збільшує наліт

З початку навчального року наліт екіпажів Сакської морської авіаційної бригади Військово-Морських Сил Збройних Сил України збільшився втричі у порівнянні з аналогічним періодом минулого року.

За інформацією заступника начальника управління морської авіації Командування Військово-Морських Сил ЗС України полковника Андрія Орлова, чергова льотна зміна відбулася в ніч на 26 січня. Цього разу завдання виконували екіпажі літаків Ан-26, Бе-12 та вертольота Ка-27.

Метою заходу стало підвищення льотних навичок екіпажів бригади, підготовка вертолітників до здійснення посадки на корабель, відпрацювання пілотами визначених завдань у складних метеоумовах, зокрема, виконання польотів та заходження на посадку за допомогою приладів. Найближчими днями авіатори бригади також планують провести польоти.

Загалом у поточному навчальному році особовим складом Сакської морської авіаційної бригади вже проведено 5 льотних змін та 3 забезпечення виходу кораблів в море, під час яких морські льотчики здійснили протичовнову охорону та оборону, висвітлення надводної та підводної обстановки, виконали пошуково-рятувальні завдання.

ДМБ-2011

Зимові "дембелі" залишають військові частини

У Збройних Силах України розпочалося звільнення в запас військовослужбовців строкової служби, які мають вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем підготовки спеціаліста або магістра і були призвані у квітні-травні 2010 року.

Так, в Окремому полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України, що на Вінниччині, відбулися урочистості з нагоди звільнення в запас першої партії військовослужбовців строкової служби, які відслужили встановлений термін – 9 місяців. За традицією, у числі перших – найкращі воїни, яких обрано як за рішенням командування, так і за пропозиціями самих військовослужбовців полку.

По домівках роз'їхалися військовослужбовці, які за час служби проявили наполегливість у вивченні військової справи, старанність у виконанні своїх службових обов'язків, були прикладом дисциплінованості для товаришів по службі – одним словом, з честю та гідністю виконували конституційний обов'язок.

Як наголосив заступник командира полку з гуманітарних питань підполковник Олег Татарін, зараз проблем зі строковиками майже не виникає, оскільки під час проведення призовної кампанії йде серйозний відбір кандидатів. Відповідно з солдатами з вищою освітою – тим більше . Це вже більш зрілі особистості, хлопці зі сформованою громадянською позицією. До того ж, погано поводитись освіта не дозволяє.

– У нашу військову частину потрапляють служити найкращі призовники. Молоді хлопці хочуть йти служити, проте захищати Вітчизну беремо далеко не всіх, – зізнався підполковник Олег Татарін.

З нагоди звільнення в запас, окрім традиційного вручення грамот і подяк кращим солдатам за сумлінне виконання конституційного обов'язку із захисту Вітчизни, командування полку вручило пам'ятні настінні тематичні фотоколажі. На них зображено моменти зі служби військовослужбовця, бойовий шлях та керівний склад частини, і звичайно ж, товариші по службі.

Олександр Олехнович. "Крила України". Фото автора.

На фото: ст. солдат запасу Микола Олійник.

Міністр оборони України Михайло Єжель:

“Армія не може бути прив’язаною до казана – казан повинен іти за армією”

АКТУАЛЬНО

Міністерство оборони України вивчає можливість відмови від системи аутсорсингу в організації харчування військовослужбовців. Про це під час робочого візиту на Вінниччину повідомив глава оборонного відомства Михайло Єжель.

– З одного боку цивільна структура годує солдат, здавалося б, усі задоволені і все прекрасно. Однак досвід показав, що Збройні Сили, – це та організація, яка не може залежати від комерційних структур. Армія повинна бути самодостатнім військовим організмом, який має сам себе забезпечувати у всіх цих напрямках. І коли дехто говорить, що це не властиве завдання для Збройних Сил, думаю, це величезна помилка. Тому що якісне харчування, яке повинно проводитися згідно з усіма нормами, – одне із основних завдань Збройних Сил. Одне з найважливіших завдань – забезпечити солдата казанком каші, борщем чи іншою стравою як у мирний, так і у воєнний час. Армія має бути сита і здорова, – підсумував міністр.

Михайло Єжель висловив сподівання, що найближчим часом, протягом поточного року, Збройні Сили України повернуться до тієї системи забезпечення харчуванням, яка була раніше і виправдовувала себе завжди.

Юрій Ігнат.
Фото автора.

ПАРТНЕРСТВО

У Брюсселі відбулося засідання Військового комітету НАТО

26 січня у рамках візиту до штаб-квартири Північноатлантичного альянсу в Брюсселі начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко взяв участь у засіданні Військового комітету НАТО на рівні начальників генеральних штабів у форматі Євроатлантичного партнерства.

Під час цього засідання було підкреслено, що лідерами держав та глав урядів НАТО в рамках Лісабонського саміту були прийняті ключові політичні рішення, основними серед яких є нова Стратегічна концепція Організації Північноатлантичного договору, у якій були підтверджені фундаментальні завдання та функції Альянсу на найближчу десятирічну перспективу. Зокрема, забезпечення колективної оборони, реагування на кризові ситуації, співробітництво і партнерство у сфері оборони і безпеки.

Начальників генеральних штабів було поінформовано, що з метою формування більш гнучкого та ефективного партнерства, наповнення його новими підходами і формами прийнято рішення щодо підготовки оновленої редакції “Загальної політики партнерства”, яку планується розглянути на засіданні Північноатлантичної ради на рівні міністрів закордонних справ у квітні 2011 року в Берліні.

За повідомленням Департаменту преси та зв’язків із засобами масової інформації Міноборони.

ОБМІН ДОСВІДОМ

WEB-портал Міноборони б’є рекорди

26 січня у Києві відбулася зустріч директора Департаменту преси та зв’язків із засобами масової інформації Міністерства оборони України Олександра Клубаня з представниками Київської асоціації військових аташе. Такі зустрічі керівників департаментів та управлінь вітчизняного оборонного відомства з іноземними військовими дипломатами є традиційними. Військові аташе, акредитовані в Україні, таким чином ознайомлюються з сьогоднішнім станом і перспективами діяльності того чи іншого структурного підрозділу Міністерства оборони України.

Представники Київської асоціації військових аташе ознайомилися з системою інформаційного забезпечення діяльності Міністерства оборони та Збройних Сил України. В ході зустрічі Олександр Клубань ознайомив іноземних військових з організацією і призначенням Департаменту преси та зв’язків із засобами масової інформації Міністерства оборони України.

Також він детально розповів про систему інформаційного забезпечення діяльності Міністерства оборони та Збройних Сил України, до складу якої входять 3 військових газети, 4 журнали, 2 телерадіоорганізації, регіональні медіа-центри, розташовані у Вінниці, Львові, Чернігові, Харкові, Дніпропетровську, Одесі та Сімферополі, прес-центри видів Збройних Сил, офіцери по зв’язках із засобами масової інформації в управліннях оперативних командувань та територіального управління “Північ”, армійських корпусах та деяких з’єднаннях, помічники командирів – офіцери по зв’язках із засобами масової інформації українських миротворчих контингентів.

Особливу увагу Олександр Клубань звернув на використання сучасних інформаційних технологій, зокрема можливостей Інтернету. Так, на сьогодні офіційний веб-портал Міністерства оборони України в мережі Інтернет зареєстрований на більш ніж 5 тисячах пошукових системах світу.

– Візитною карткою офіційного веб-порталу військового відомства є щоденне розміщення поточних новин щодо життєдіяльності Міністерства оборони та Збройних Сил України у формі інформаційної стрічки з подальшою архівацією даних, – зазначив він.

За словами Олександра Клубаня, високий рейтинг веб-порталу Міноборони в першу чергу пов’язаний з його активною відвідуваністю.

– У 2010 році сторінки нашого офіційного веб-порталу відвідала рекордна кількість відвідувачів – майже 2 мільйони 200 тисяч осіб з понад 70 країн світу, тобто в середньому щодоби сторінки веб-порталу переглядали 5 800 користувачів Інтернету, – відзначив директор Департаменту преси та зв’язків із засобами масової інформації Міністерства оборони України.

Олександр Клубань також відповів на численні запитання іноземних військових дипломатів.

За повідомленням Департаменту преси та зв’язків із засобами масової інформації Міноборони.

СПІВЧУВАЄМО

21 січня, близько шостої ранку, на території окремого полку зв’язку в Одесі сталася пожежа в гуртожитку, де проживали сім’ї військовослужбовців Повітряного командування “Південь” Повітряних Сил Збройних Сил України.

Допоможи ближньому!

Пожежа повністю знищила одноповерхову будівлю, в якій проживали 17 сімей військовослужбовців. Внаслідок пожежі загинули три особи, двоє постраждалих знаходяться у реанімаційному відділенні Військово-медичного клінічного центру Південного регіону. Військовими медиками вживаються усі необхідні заходи для стабілізації стану здоров’я постраждалих.

Вогонь знищив усе майно мешканців гуртожитку. Враховуючи зимову пору року та складні погодні умови, проблема може стати нездоланною для постраждалих. Адже люди залишилися без даху над головою, одягу, предметів першої необхідності.

Військова рада, офіцери Повітряних Сил Збройних Сил України висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким загиблих.

Керівництво Повітряних Сил надіслало телеграму у військові частини виду Збройних Сил із зверненням до всього особового складу з проханням відгукнутися на людське горе.

Для надання допомоги постраждалим від пожежі кошти перераховуйте за реквізитами:

Пластикова картка КБ “Приват Банк” № 4627 0817 3001 5273.

Довідки за телефонами:
(0432) 596-947;
(0432) 65-26-947;
Долина – 130.

ЗНОВУ ПРО MILES

Навчально-бойові будні “продвинутої” піхоти

Нещодавно на базі 240-ого Центру підготовки підрозділів 8-ого армійського корпусу Сухопутних військ для офіцерів підрозділів, які визначені для участі у Процесі планування та оцінки сил та заявлені до Спільного фонду оперативних Сил та можливостей, було проведено показове двостороннє тактичне навчання із взводами 2-ого батальйону 95-ої Житомирської аеромобільної бригади з використанням системи лазерної імітації MILES.

Наша газета вже писала про цю багатоцільову лазерну імітаційну систему американського виробництва, що декілька років тому надійшла на озброєння українських сухопутників. У першу чергу, йдеться про тих, хто бере участь у миротворчих операціях та спільних із підрозділами НАТО навчаннях, а це здебільшого – воїни-аеромобілісти, вояки механізованих та розвідувальних підрозділів так званого “швидкого” корпусу – 8-ого АК, частини якого входять до Об’єднаних сил швидкого реагування.

Продовження на 5 стор.

СПІВПРАЦЯ

На порядку денному – протиповітряна оборона

З 25 по 28 січня у штабі Командування Повітряних Сил ЗС України, окремих частинах авіації та зенітних ракетних військ працювала делегація представників Координаційного комітету з питань протиповітряної оборони при Раді міністрів оборони країн-учасниць Співдружності Незалежних Держав.

Робочу групу очолював заступник голови Координаційного комітету з питань ППО при РМО СНД генерал-лейтенант Сергій Разиграєв. Йому допомагали секретар організації полковник Роман Дяченко та начальник групи координації заходів управління з питань об'єднаної системи ППО країн СНД майор Володимир Ліпін.

У делегацію Повітряних Сил Збройних Сил України на чолі з командувачем генерал-лейтенантом Сергієм Онищенком увійшли ТВО першого заступника командувача ПС генерал-лейтенант Василь Нікіфоров, ТВО начальника штабу Командування ПС генерал-майор Андрій Куришко, начальник оперативного управління полковник Віктор Гамора, ТВО начальника зенітних ракетних військ полковник Дмитро Карпенко та інші офіцери відділів і служб Командування Повітряних Сил.

Основна мета заходу – обговорення та узгодження проекту програми засідання Координаційного комітету з питань протиповітряної оборони та проведення навчально-методичного збору з його членами в Україні, який заплановано на квітень 2011 року.

На базі Повітряних Сил, а саме в Командуванні виду, окремих частинах авіації та зенітних ракетних військ, делегати Ради міністрів оборони СНД ознайомили з організацією протиповітряної оборони України, досягненнями в створенні автоматизованої системи управління, модернізацією вітчизняного авіапарку літаків (йдеться про МіГ-29, Су-25 та Л-39), радіолокаційних станцій "Пелікан" та П-18.

Протягом чотирьох днів роботи в Україні, крім Командування Повітряних Сил та бойових частин виду, учасники зустрічі працювали в Національному університеті оборони України та Центральному будинку офіцерів Збройних Сил.

Юрій Ігнат. Фото автора.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Щоб навчати "Кожедубів" та "Покришкіних"

Закінчення. Початок на 1 стор.

Протягом двох льотних змін під керівництвом командира бригади полковника Сергія Бабенка авіатори відпрацювали льотні завдання на навчально-бойових літаках типу Л-39 "Альбатрос" та військово-транспортних літаках Ан-26.

Варто зазначити, що індивідуальні професійні навички льотного складу авіачастини та офіцерів льотно-методичного відділу Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба були оцінені за окремими видами льотної підготовки. Так, льотчики-винищувачі на літаках Л-39 успішно виконали польотні завдання на одному із полігонів бригади. А фахівці військово-транспортної авіації бригади та університету, а також штурмани на Ан-26Ш добре впоралися з вправами польотів у зону на простий пілотаж та іншими завданнями.

– У ході льотних змін виконано провезення інструкторського складу по повітряних трасах зі здійсненням вимушеної посадки на запасному аеродромі, – зазначив полковник Сергій Бабенко.

На військовому аеродромі Чугуєва серед похмурих чоловічих фігур різко вирізнялася одна тендітна – жіноча. Це – офіцер льотно-методичного відділу ХУПС підполковник Оксана Чернавіна.

– Зовсім скоро – навесні – мені доведеться вчити майбутніх "Кожедубів" та "Покришкіних". Тому на цих польотах я відновила свою техніку пілотування, аби й надалі передавати знання курсантам. Вважаю, що я виконала всі завдання, що були визначені керівником польотів, – зауважила підполковник Оксана Чернавіна.

Всього за два дні польотів у небі над Слобожанщиною льотчики бригади та університету виконали близько 50 польотів. Остаточні підсумки виконання польотів у Чугуєві проведуть пізніше у розташуванні Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

Наразі у 203-й навчальний авіаційній бригаді триває підготовка до польотів офіцерів на вертольотах типу Мі-8МТВ, що відбудуться незабаром.

Дмитро Горбунов.
м. Харків.
Фото автора.

МИРОТВОРЧІСТЬ

Оперативна підтримка Місії ООН у Кот-д'Івуарі триває...

Відбулася чергова ротація особового складу вертолітної групи зі складу 56-го окремого вертолітного загону сил Місії ООН у Ліберії, що виконує завдання з оперативної підтримки Місії ООН у Кот-д'Івуарі.

Для чергування в готовності до виконання польотів з метою перевезення особового складу та вантажів Місії ООН у Кот-д'Івуарі було призначено два льотних екіпажі на чолі з командирами вертольотів підполковником Володимиром Партикою та майором Олегом Старченком. Також до складу підрозділу увійшли фахівці групи інженерно-авіаційної служби з обслуговування та регламенту вертольотів і двигунів, авіаційного озброєння та обладнання, радіоелектронного обладнання тощо. Старшим авіаційного підрозділу призначено заступника командира 56-го окремого вертолітного загону ЗС України підполковника Володимира Партику.

Загалом, у Кот-д'Івуарі завдання Місії ООН виконують

23 військовослужбовці та 2 вертольоти Мі-8 української вертолітної групи, які базуються на території міжнародного аеропорту в місті Буаке.

– Під час підготовки авіаційного підрозділу до ротації особливу увагу було приділено вивченню воєнно-політичної обстановки в Республіці Кот-д'Івуар, врахуванню збереження психологічної сумісності льотних екіпажів та їхньої психологічної стійкості при плануванні польотних завдань, – повідомив командир 56-го окремого вертолітного загону ЗС України військовий льотчик 1-го класу полковник Петро Пліс.

За його словами, також було акцентовано увагу на організації своєчасного харчування та забезпечення питною водою особового складу підрозділу на весь період виконання завдання.

Для медичного забезпечення вертолітній групі виділено необхідну кількість медичного майна та ліків. На випадок серйозних захворювань особового складу медичну допомогу українцям надаватимуть фахівці військового госпіталю 1-го рівня Збройних сил Гани, що дислокований у місті Буаке, та 2-го рівня у місті Ямассукра.

З метою запобігання виникненню серед особового складу інфекційних захворювань виключені випадки вживання води та їжі, що не постачається продовольчою службою загону. Також максимально обмежено контакти екіпажів вертольотів з місцевим населенням під час виконання завдань на території Кот-д'Івуару.

Необхідно додати, що охорону аеродрому "Буаке", де розташовується українська вертолітна група, здійснює підрозділ пакистанських збройних сил зі складу Місії ООН в Кот-д'Івуарі.

Вадим Ковальов.

КРОК УПЕРЕД

Завдання з розряду першочергових

На заняттях з військовослужбовцями Грузії в ХУПС (2009 р.)

У Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба завершується комплекс заходів щодо акредитації видового ВНЗ для підготовки іноземних військових фахівців. Результати цієї діяльності будуть оцінені вже на початку лютого представниками Державної акредитаційної комісії. Лише ця висока інстанція може дозволити навчання військовослужбовців з інших країн світу за 6-ма базовими напрямами ще на п'ять років.

Зокрема, на всіх факультетах та загальноуніверситетських кафедрах ХУПС проводиться оцінка можливостей, потенціалу та перспектив подальшого розвитку.

Навчання офіцерів КНР (2008 р.).

Усі намагаються показати себе з найкращої сторони. Адже підготовка іноземних фахівців – це великий авторитет та певний престиж для будь-якого колективу.

Передумовою винесення позитивного рішення акредитаційною комісією є потужні науково-педагогічні можливості – 52 доктори та 418 кандидатів наук, 2 лауреати державних премій, 11 заслужених діячів науки і техніки України та 3 заслужених працівники народної освіти України. Ну а досвіду роботи "кожедубівців" з іноземцями може позаздрити будь-який ВНЗ!

Так, протягом останніх 10 років університетом підготовлено 712 фахівців з 12 іноземних держав. Серед них – 214 фахівців Угорської Республіки, 126 громадян Китайської Народної Республіки, 89 військовослужбовців з Грузії, 61 громадянин з двох країн Африки, 15 військовослужбовців Соціалістичної Республіки В'єтнам та інші. З 1995 по 1999 рік в університеті проходили навчання 124 фахівці з Туркменістану.

– На даний час в ХУПС успішно підвищують свою професійну майстерність 17 офіцерів-авіаторів Збройних сил Туркменістану. Планується, що з 1 вересня до них приєднаються ще декілька десятків їхніх співвітчизників. Можливо, зовсім скоро у наших аудиторіях ми побачимо й представників інших країн. Принаймні, переговори про це ведуться, – поділився перспективами начальник університету генерал-лейтенант у відставці Віктор Ткаченко.

Особливу гордість в університеті викликає авіаційний напрямок. Адже Україна – одна з десяти держав світу, що може здійснювати повну підготовку льотчиків. Для прикладу, вартість повної підготовки військового льотчика 1-ого класу у Європі складає до 10 млн. доларів та здійснюється протягом 8-10 років. Навчальна база ж ХУПС дозволяє зробити це за значно менший час та із великим заощадженням коштів.

До речі, лише за останні 2 роки для забезпечення підготовки авіаторів у ВНЗ четвертого рівня акредитації розгорнуто новий тренажер вертольота Мі-8МТВ, тренажер штурмана СШТ-70 та модернізовано тренажер для фахівців бойового управління авіацією "Віраж-Авіа".

Також серед реальних перспектив розвитку та розширення ХУПС є те, що він поки що розглядається як основний навчальний заклад у Європі для підготовки авіаційних фахівців в рамках Міжнародної багатонаціональної вертолітної ініціативи з посилення вертолітної спроможності ЄС і НАТО (британсько-французької вертолітної ініціативи).

Отже, Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба повністю готовий продемонструвати свої можливості та досягнення представникам Державної акредитаційної комісії, аби надалі продовжувати навчання військовослужбовців з дружніх нам країн світу. І це відповідальне завдання, що сьогодні стоїть перед "кожедубівцями", крокує у ногу з підняттям авторитету України на міжнародній арені, престижу нашої системи освіти, а значить є першочерговим.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.
Фото автора.

НАПРЯМОК МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Однодумці у білих халатах

На Харківщині відзначено 62 роки з дня створення 108-ого Регіонального санітарно-епідеміологічного загону Міністерства оборони України (РСЕЗ). Цей колектив людей у білих халатах стежить за порядком у частинах, що розташовуються в п'ятьох областях України. Тож в той день свято відбулося у міжрегіональному масштабі.

Історія 108-ого РСЕЗ розпочалася у післявоєнному 1949 році, коли у Харкові було сформовано 143-тю Пересувну санітарно-епідеміологічну лабораторію Київського військового округу. Пізніше, у 1953-ому році, її було переформована в 108-му Пересувну санітарно-епідеміологічну лабораторію, яка згодом і стала нинішнім загоном.

За роки свого існування особовий склад загону локалізовував тяжкі наслідки повоєнного часу у країні, пізніше брав участь в ліквідації наслідків катастрофи на Чорнобильській АЕС. Чимало офіцерів та цивільного персоналу частини виконували інтернаціональний обов'язок в Демократичній Республіці Афганістан, а також працювали в інших гарячих точках світу.

Серед останніх надбань у біографії військової установи є робота у серпні-вересні 2008 року у місті Лозова поблизу 61-го арсеналу, де лікарі-санепідеміологи забезпечували роботу військових саперів та груп пожежних Збройних Сил України.

Сьогодні пріоритетними завданнями лікарів-санепідеміологів загону є забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя особового складу військ, боротьба з небезпечними інфекційними хворобами в військах та серед місцевого населення регіону (черевний та висипний тифи, туберкульоз та інші) на теренах Харківської, Луганської, Донецької, Полтавської та Сумської областей.

На святкові заходи у розташуванні частини командир загону підполковник медичної служби Сергій Запорожець запросив ветеранів частини, так би мовити, всіх своїх однодумців, які сьогодні мешкають на Слобожанщині. Також з нагоди Дня частини було заохочено низку кращих фахівців загону.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.
Фото автора.

ЗНОВУ ПРО MILES

Закінчення. Початок на 3 стор.

Навчально-бойові будні "продвинутої" піхоти

Завдяки системі MILES бойове навчання піхоти і десантників проходить більш насичено, максимально наближено до бойової обстановки. Крім того, це – ще один крок до досягнення сумісності у спільних діях з західними колегами. Адже, спільно беручи участь в операціях НАТО та численних навчаннях, українські солдати і офіцери мають знати і тактику, і озброєння зарубіжних колег, аби від спільних дій насправді була користь. Відтоді, як українські вояки тренуються із використанням НАТОвських комп'ютерних програм моделювання бойових ситуацій, а на практиці – використовуючи той самий MILES виробництва компанії Cubic – у них стало набагато більше шансів знайти спільну мову із іноземцями, коли доведеться діяти пліч-о-пліч у тому ж Косово, Іраку чи під час міжнародних навчань.

Після теоретичної частини показового заняття, де всі присутні ознайомились із організацією проведення двосторонніх тактичних навчань та принципом роботи системи MILES, розпочався "справжній" бій. Відпрацьовувались наступні ситуації: взвод у наступі, захоплення важливого об'єкта, взвод в обороні, охорона об'єкта. Учасниками навчання стали солдати-строковики 2-ого аеромобільного батальйону 95-ї Житомирської окремої аеромобільної бригади.

Довідка "КУ": Комплект MILES IWS дозволяє імітувати умови реального бою у тактичному та вогневому відношенні і призначений для відпрацювання тактики ведення бою, навчання військовослужбовців дій в умовах вогневої протидії противника та тренування навченості особового складу у стрільбі з особистої зброї без використання бойових набоїв. Система MILES також дозволяє оптимально поєднати та оцінити тактичні навички і вогневу майстерність особового складу.

Комплекти MILES складаються із лазерних випромінювачів, датчиків та модуля управління – комп'ютера із спеціальним програмним забезпеченням. При кожному пострілі із зброї лазерний випромінювач, закріплений на стволі, випускає невидимий кодований промінь. Код несе інформацію про тип зброї, боєприпаси та індивідуальний номер військовослужбовця.

За допомогою датчиків, які закріплюються на кожному військовослужбовці, керівник занять в реальному часі може відслідковувати дії кожного учасника, оскільки кожен постріл фіксується в базі даних модуля управління (датчики спрацьовують при ураженні або коли "не влучено").

Система самостійно веде підрахунок боєприпасів і фіксує всі влучення за період ведення умовного бою.

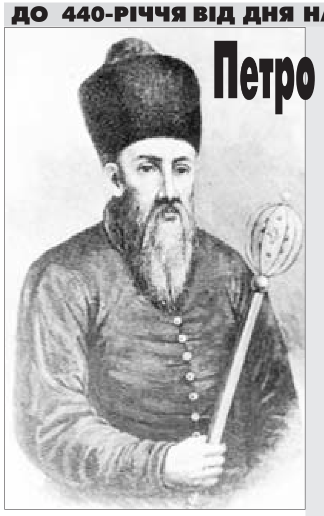
На сьогодні у частинах 8-ого армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України в наявності 518 комплектів індивідуальних лазерних імітаторів MILES: 260 комплектів – у 30-ій окремій гвардійській механізованій бригаді, що дислокується у Новоград-Волинському, та ще 258 – у 95-ій Житомирській окремій аеромобільній бригаді.

В лютому-березні планується отримання комплектів MILES для встановлення на бронетранспортер БТР-80.

Олексій Тригуб.
"Крила України".

ДО 440-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Петро Конашевич Сагайдачний

Продовження. Початок у №№ 46-47, № 51-52, 1-2, 3.

Окрилений успіхом, Осман ІІ розпочав широкомасштабну підготовку до вирішальної війни з Польщею. Перед султанським палацом з'явився бунчук із кінської гриви, що свідчило про особисту участь турецького султана у поході.

Над Польщею нависла смертельна небезпека. Правлячі кола країни гарячково намагалися знайти вихід із скрутного становища. Були послані посольства до Папи та до урядів європейських правителів з відчайдушними проханнями про допомогу. Однак з боку сусідів справи не пішли далі словесних запевнень у підтримці боротьби проти турецької агресії. Польський сейм у зв'язку з очікуваною війною ввів нові надзвичайні податки у країні. Але зібраних коштів явно не вистачало для організації великої армії, здатної зупинити турецьку навалу.

Потрапивши у безвихідь, польський уряд змушений був звернутися по допомогу до українських козаків. Щоб схилити їх на свій бік, король Сигізмунд ІІІ вирішив удатися до посередництва єрусалимського патріарха Теофана і від рядів до нього свого секретаря Оболковського з відповідними інструкціями. Невдовзі Теофан надіслав козакам листа, закликаючи їх спільно з поляками дати відсіч війську Османа ІІ. У червні 1621 року в урочищі Суха Діброва (між Ржищевом та Білою Церквою) зібралася козацька рада, на якій зважувалася можливість спільних дій козаків і коронного війська. На раду прибули також представники православного духовенства – митрополит І. Борецький, єпископ Є. Курцевич, майже 300 священиків, 50 ченців. Уперше після недавнього посвячення у 1620 році православні ієрархи безпосередньо взяли участь в акції такої великої політичної ваги. Адже від позитивного вирішення питання про збройну допомогу Польщі залежала багато в чому і доля козацької "республіки". Гетьман і старшина, а також більшість козаків добре розуміли, що султан не обмежиться розгромом Польщі, а поверне зброю й проти України. Тому серед козацького війська дедалі впевненіше звучали голоси, що закликали до боротьби з "бусурманами". Крім того, утворення антитурецької козацько-польської воєнної коаліції відкривало перспективу (як з'ясувалося пізніше, примарну) зрівняння в правах православної церкви з іншими конфесіями Речі Посполитої.

З польського боку на раду прибули королівські посланці, які від імені уряду пообіцяли козакам платню за участь у поході, а також поступки в релігійному питанні. Після бурхливого обговорення рада ухвалила оружно виступати проти Османа ІІ. Тоді ж на гетьманство був обраний представник нереєстрового козацтва Яцько Бородавка, якого гетьман С. Жолкевський характеризував як "найменш знатного і найбільш бунтівливого". У зв'язку з походом було проведено обрання полковників, осавулів, сотників, отаманів, а також послів до короля. Представляти інтереси козаків перед королівським престолом випало досвідченому у політиці П. Сагайдачному, який до того ж користувався довірою польського уряду. Крім нього до Варшави направлявся єпископ Є. Курцевич. Зважаючи на недавні делікатні обставини відновлення православної ієрархії в Україні, включення Курцевича до посольства мало характер своєрідного демаршу перед правлячими колами шляхетської Польщі з боку козаків і православної церкви. Виконуючи волю ради, гетьман Бородавка повів військо, яке налічувало понад 41 тисячу запорожців і кількасот донських козаків, до Хотинської фортеці на з'єднання з польськими силами.

Тим часом українське посольство прибуло до Варшави. Сагайдачний отримав аудієнцію в короля, під час якої наполягав на задоволенні низки козацьких вимог політичного характеру, зокрема й офіційного визнання польським урядом акта відновлення православної ієрархії. Гетьман не виступав як посол-прохач, який смиренно чекає вирішення своєї справи. Він виявив безкомпромісну рішучість у конфесійному питанні, яке хвилювало не тільки козаків, а й найширші кола тогочасного українського суспільства. Одночасно Сагайдачний показав себе гнучким дипломатом – шукав і знаходив підтримку серед впливових польських сенаторів, навіть серед представників католицького духовенства, готових йти на будь-які поступки заради залучення славнозвісного козацького війська до боротьби з турецькою навалою. Про дипломатичні кроки "козацького генерала" Сагайдачного у Варшаві розповідав у своєму листі до кардинала Людовіга католицький єпископ Франческо Чіріолі: "Серед католиків, зокрема й церковників, не бракує впливових осіб, які прихильні до членів козацького посольства. А згаданий Сагайдачний відверто заявляє, що королівство не одержить ні найменшої допомоги від жодного козака і від більшої частини схизматиків, якщо їхні вимоги не будуть вислухані. З другого боку, багато хто з цих сеньйорів не тільки вважає, що було б величезною шкодою втратити допомогу козаків, військо яких вихваляють як більш боєздатне і краще організоване ніж те, яке очолює коронний гетьман, а й підкреслюють небезпеку, що ці козаки не битимуться проти турків, і тому говорять, що в даний момент необхідно піти на поступки, щоб вони лишилися вдоволеними".

Сагайдачний заявив про себе як впливовий політик, від позиції якого великою мірою залежала доля всієї Речі Посполитої. Це підтвердила його активна участь у розробці тактичного плану розгрому турецького війська. Польські сенатори й шляхетські посли з великим зацікавленням поставилися до пропозиції прославленого полководця провести нічну атаку проти турецької армії. Водночас було вирішено питання й про орієнтовні строки воєнної операції.

Далі буде.

ПАМ'ЯТАЙМО

Щороку 29 січня ми вертаємо до однієї з найгероїчніших і водночас найболючіших сторінок нашої історії, щороку ми віддаємо шану юнакам-добровольцям, які в далекому 1918 році на залізничній станції Крути, що на Чернігівщині, зі зброєю в руках стали на захист незалежної проголошеної напередодні Української Народної Республіки. Ця битва не була і не є зразком військового мистецтва, проте відіграла свою виняткову стратегічну роль у становленні української державності – героїзм воїнів Крут, які пожертвували життям, відстоюючи право свого народу вільно жити у власній державі, став символом визвольних змагань українців за свободу, на їхньому прикладі виховувалися і виховуються наступні покоління українських патріотів.

Безсмертна слава лицарів Крут

Напередодні святкування 93-ї річниці вшанування подвигу героїв Крут військовослужбовці окремої бази забезпечення Командування Повітряних Сил ЗС України, де командиром полковник Олександр Онищук, взяли участь у тематичному заході "Безсмертна слава лицарів Крут", що проходив у Вінницькому професійному ліцеї переробної промисловості.

Вшанування пам'яті Героїв Крут розпочалося з перегляду документального фільму "Лист без конверта", після якого присутні обговорили важливість цієї історичної події та її значення в процесі українського державотворення. Своїми думками, зокрема, поділилися перший заступник начальника управління з питань внутрішньої політики та зв'язків із громадськістю Вінницької ОДА Володимир Лазаренко, офіцер відділення з виховної роботи військової частини капітан Дмитро Савчук, голова управління Вінницької обласної організації товариства "Знання" Людмила Кулік. Водночас, військовослужбовець строкової служби солдат Ярослав Дандирук розповів учасникам круглого столу про сучасну службу в Збройних Силах України.

– Подвиг українських юнаків під Крутами, які своєю кров'ю окропили святу землю в боротьбі за волю України, – розповідає директор ліцею Людмила Мартинюк, навічно залишиться в історії як символ національної честі, патріотизму та жертовності у боротьбі за її свободу. Студенти, курсанти, школярі, коли виникла потреба, без вагань віддали молоде життя в ім'я волі свого народу. Ми повинні виховуватися і виховувати на таких прикладах самопожертви. Водночас пам'ятати, що без сильної та боєздатної армії не можна захистити свою незалежність.

За словами офіцера-психолога батальйону забезпечення частини лейтенанта Наталії Мельник, співпраця командування військової частини з керівництвом навчального закладу триває не перший рік. Цьогоріч, зокрема, з нагоди військово-професійних свят, річниць славетних героїчних дат сплановано чимало спільних культурно-виховних заходів, які сприятимуть військово-патріотичному вихованню молоді.

– Сьогодні молодь мало приділяє уваги вивченню історії нашої держави. Побачити в громадських місцях молодих юнаків чи дівчат з книгою в руках – рідкість. Такі ж заходи в цікавій та доступній формі доносять до молодого покоління яскраві та героїчні сторінки нашого минулого, прищеплюють їм любов до історії рідного краю, – зауважила Наталія Мельник.

Сергій Фурдик. "Крила України".

У ДЕНЬ СОБОРНОСТІ

Сила держави – в єдності

У Старокостянтинові, в актовій залі 42-го гарнізонного Будинку офіцерів, відбулись урочисті заходи з нагоди Дня Соборності України, в яких брали участь військовослужбовці військових частин гарнізону, представники місцевих органів влади, підприємств, навчальних закладів та організацій. Після виконання Державного гімну України у короткому документальному фільмі було продемонстровано хронологію подій 1919 року на Софійській площі та "живого ланцюгу" між Києвом і Львовом у 1991 році. 22 січня 1919 року століттями розірваний в силу різних причин український народ визволився з неволі і воз'єднався на своїй землі в єдиній Українській державі.

Ці вікопомні історичні події сформували підґрунтя для відродження незалежної соборної демократичної України та утвердження національної ідеї. Власне, про події 1919 року, подальшу боротьбу українців за незалежність своєї держави, про те, що лише в єдності українських земель можливо досягти економічно й духовно багатої, вільної країни, говорили у своїх виступах заступник начальника гарнізону з виховної роботи майор Микола Старушик, начальник Будинку офіцерів підполковник Євген Блискун, представники органів місцевого самоврядування, патріотичних громадських організацій тощо. Вони привітали краян з цим великим святом. Потім відбувся гарний концерт за участю відомих у місті музичних, танцювальних колективів і солістів.

Символічно, що перед урочистими зборами в малій залі гарнізонного Будинку офіцерів відбулась зустріч з відомим громадським діячем, правозахисником, політичним в'язнем Костянтином Матвіюком та презентація його книги "І ми цей шлях пройшли". Усі присутні у залі із захопленням слухали розповідь про рух національного відродження 60-х років, роботою над книгою. Свої книги Костянтин Матвіюк подарував бібліотеці 42 ГБО та міським і шкільним бібліотекам. Секретар міської ради Олександр Степанишин подякував Костянтинові Матвіюку за відвідини Старокостянтинова, а також за участь у боротьбі за відновлення української державності, становлення Незалежності України.

Василь Дацюк. Спеціально для "Крила України". м.Старокостянтинів. Фото Олексія Конона.

ЮВІЛЕЇ

40 років у строю

22 січня у Севастополі відбулися урочистості з нагоди 40-ї річниці введення в стрій єдиного у Військово-Морських Силах Збройних Сил України підводного човна "Запоріжжя". Про це повідомляє Департамент преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони. Привітати екіпаж корабля з ювілеєм прибули численні гості, зокрема командування та ветерани українського флоту, шефські делегації з усієї України.

Як наголосив командувач ВМС ЗС України адмірал Віктор Максимов упродовж мітингу, човен за свою багаторічну історію пройшов славний бойовий шлях.

– Нинішній склад екіпажу продовжує традиції доблесті та звитяги, "Запоріжжя" є прикладом для інших флотських колективів в питаннях витримки і згуртованості екіпажу, флотської дружби і товариства, – зазначив він.

Глава ВМС також підкреслив, що головна мета – завершення випробувань та підготовка човна до виконання завдань за призначенням – буде досягнута у визначені терміни.

Нагадаємо, наприкінці 2010 року було завершено перший етап швартових випробувань "Запоріжжя". Міністром оборони України Михайлом Єжелем поставлено завдання провести ходові випробовування човна до 31 травня поточного року.

Підводний човен "Запоріжжя" (проект 641) було збудовано і спущено на воду у 1970 році у Ленінграді. Спочатку він входив до складу Північного флоту, потім був переданий Чорноморському флоту, а після його розподілу в 1997 році увійшов до складу Військово-Морських Сил України. Того ж року, 1 серпня, на "Запоріжжі" був піднятий прапор українських ВМС. З 1997 року човен перебував на доковому ремонті на заводі "Металіст" у Балаклаві. У лютому 2003-го його перебазовано з Балаклавської у Севастопольську бухту для проведення ремонту вузлів і механізмів на 13-му судноремонтному заводі Чорноморського флоту Російської Федерації.

Служба інформації "КУ".

ПРОФЕСІЙНА АРМІЯ

Армія контрактників росте

На 76 чоловік поповнилися лави контрактників, яких було відібрано з числа мешканців Харківщини. Саме зі стількох осіб фахівці місцевого 153-го територіального центру комплектування військовослужбовцями за контрактом нещодавно сформували першу в цьому році команду кандидатів на військову службу за контрактом для навчання у 12 навчальних центрах Збройних Сил України.

Із понад 90 чоловік, які виявили бажання служити у війську на контрактній основі, було відібрано лише 76 осіб, 16 із яких – жінки – рекордна кількість за весь час існування військової установи.

– Окрім рекордної кількості жінок – майбутніх контрактників, ми відібрали аж 12 чоловік для служби в аеромобільних військах. Такої великої кількості "десантниць" у нас теж ще не було, – зазначив начальник 153-го ТЦК підполковник Володимир Німенко.

З числа усіх відібраних для служби в армії за контрактом, 36 чоловік (47%) служитимуть у Сухопутних військах, 26 осіб (35%) у частинах і з'єднаннях Повітряних Сил, ще 8 (10%) – у Військово-Морських Силах, решта – у підрозділах центрального підпорядкування ЗС України. При цьому, дві третини зі всіх відібраних кандидатів на контрактну службу після навчання у спеціалізованих центрах служитимуть на території Харківської області.

Серед призовників-контрактників – вісімнадцятирічна харків'янка Ганна Штипко. Одразу ж після закінчення школи ця дівчина стала цікавитися службою в армії. При цьому професії батьків Ганни дуже далекі від військової сфери. Просто носити погони – її давня дитяча мрія.

За словами вже солдата Штипко, спочатку вона хотіла піти у міліцію, потім замислювалася про службу на кордоні. Втім, добре поміркувавши, вона таки вирішила одягнути синій однострій Повітряних Сил. Наразі дівчину направили вчитися на планшетиста до навчального центру, що розташовується на Київщині. Після завершення тримісячного навчання Ганна Штипко повернеться до Харкова, де підпише контракт на п'ять років та захищатиме небо Батьківщини у 164-ій радіотехнічній бригаді Повітряних Сил.

Варто додати, що у 2009 році інструкторами 153-го територіального центру комплектування військовослужбовцями за контрактом було відібрано 178 чоловік, а у 2010 році – вже 237 осіб, з яких 42 – жінки.

Після завершення роботи з призовниками підполковник Володимир Німенко заохотив інструкторів ТЦК, які цього разу більше за всіх відібрали контрактників. Так, кращих показників у роботі з "рекрутами" здобули прапорщик Юрій Федчук, який "завербував" 14 осіб, та старший прапорщик Вадим Шабалтас, що привів до центру 9 чоловік.

Наступна відправка призовників із Харківської області, які виявлять бажання служити за контрактом, запланована на початок квітня цього року.

Дмитро Горбунов. м. Харків. Фото автора.

МЕДИЦИНА

На базі Житомирського військового шпиталю проведено збори із лікарями хірургічної служби Центрального регіону за підсумками роботи у 2010 році.

У нас не може бути кращих чи гірших... Ми – єдиний організм

У конференц-залі шпиталю під головуванням провідного хірурга Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону полковника м/с Андрія Верби зібралися начальники клінік хірургії ВМКЦ ЦР, провідні хірурги військових лікувальних закладів Хмельницького, Старокостянтинова, Білої Церкви, Новоград -Волинського та безпосередньо Житомира. У зборах взяв участь головний хірург МО України полковник м/с Анатолій Шудрак.

Нині в медичному забезпеченні військових лікарів Центрального регіону знаходиться близько 200 військових частин, які дислокуються на території шести областей України, з них понад 20 входять до складу Окремих сил швидкого реагування. На базі військових лікувальних заходів регіону проходять відновлювальне лікування десятки тисяч військовослужбовців, пенсіонерів МО України та членів їх сімей, працівників ЗС, пересічних громадян із урахуванням сучасних досягнень медицини. Значний відсоток від всіх пацієнтів припадає на тих, хто звертається за допомогою до хірургів. Минулого року медиками регіону було виконано понад 7 тисяч хірургічних втручань, із них понад 42 відсотки – складні.

– Це традиційні збори, котрі ми проводимо кожного року, – зазначив полковник м/с Андрій Верба. – Але вперше було прийнято рішення проводити даний захід не у ВМКЦ ЦР, а в Житомирі. Тепер кожен підсумковий збір проходитиме в іншому медичному закладі регіону, що дозволить хірургам більш практично обмінюватися досвідом, брати для себе краще із організації та підходу у лікуванні пацієнтів. Також провідні хірурги проводитимуть майстер-класи.

Захід був розділений на два етапи: практичний та теоретичний. Спочатку учасники зборів ознайомилися із можливостями житомирських хірургів, оглянули п'ять хірургічних відділень шпиталю.

Цього разу проводився майстер-клас з офтальмології. Головний офтальмолог Центрального регіону підполковник м/с Світлана Луценко виконала органозберігальну антиглаукомну операцію, спрямовану на зниження внутрішньоочного тиску.

Згодом керівники військової хірургії заслухали доповіді. Кожен виступаючий звітував про проведену роботу за рік, звертаючи особливу увагу на ті ноу-хау, котрі були запроваджені для покращення надання хірургічної допомоги. Не обійшли стороною і проблемні питання, які виникали під час виконання службових обов'язків.

Учасники зборів із великою зацікавленістю прослухали доповіді полковника м/с Олександра Варченка, підполковників м/с Костянтина Гуменюка, Ігоря Марцинковського та майора м/с Руслана Стащука.

Проведення щорічних нарад хірургами Центрального регіону, як зазначає головний хірург МО України полковник м/с Анатолій Шудрак, є доброю школою для обміну досвідом та пошуку нових шляхів розвитку військової хірургії. Тут кожен учасник має можливість продемонструвати та порівняти можливості своєї роботи, почути, до чого потрібно прагнути. У свою чергу, Міністерство оборони робить все можливе для забезпечення ефективної роботи лікарів, зокрема перші партії медичного обладнання, закупленого цього року, вже надходять до військових лікувальних закладів.

– У нас не може бути кращих чи гірших, ми – єдиний організм, – наголосив головний хірург Центрального регіону. – Є загальні проблеми, котрі ми разом і вирішуємо.

Руслан Лінник. "Крила України". Фото автора.

Музыка…

Музыка будит что-то далёкое,
Радостью вспыхнув,
какая-то грусть
Юная, стройная и синеокая
Шепчет: ты молод,
к тебе я вернусь!
Музыка бьется струёю
железною,
Тесно и жутко в крутых
берегах,
В этом потоке в минуту
исчезну я,
Встречу невзгоды
и встречу врага…
Музыка – жизнь, в ней
весны зелёные,
Осень шумит золотою
листвой…
Пусть не смеются глаза
удивлённые,
Музыка тоже бывает живой!
Томск, 1957г.

Возьмём шинели, ветераны…

Мы все трудились до упора,
И наступила вдруг пора,
И стало ясно нам без спора,
Что нет возврата во вчера,
Где все мы были молодыми
И только начинали путь,
И даже став уже седыми,
Не торопились отдохнуть!
Имея возраст пенсионный,
Немалый опыт в багаже,
Мы с молодёжью
вдохновлённой
Им поделилися уже!
И пост сдаем достойной
смене,
Передаём и Щит и Меч,
И твёрдо верим, без
сомнений,
Что есть кому Закон беречь!
И вот не поздно и не рано,
Исполнив долг перед страной,
Возьмём шинели ветераны!
По чарке выпьем и домой…
Винница, 2004г.

Виноваты ли во всем пилоты?

Помнят все трагедию
под Львовом,
Никогда ее не позабыть.
Не дай Бог, чтобы такое снова
Где-нибудь случилось
пережить.
Виноваты ли во всем пилоты? –
Суд ответ на это должен дать.
Первым делом, первым
делом самолеты,
Дали б только вволю полетать!
А ведь было: соколов-героев
Поименно знала вся страна!
И не сделать бы
из них изгоев –
Это будет тяжкая вина.
Почему же в вольной Украине
Не увидишь в небе соколят?
Говорят, что дело
в керосине…,
И они уже не полетят.
По-пластунски ползают
пилоты
И с тоскою смотрят в небеса –
Им заправить нечем
самолеты.
Это правда, а не чудеса.
Может где-то уже зреют планы
И скрывают их от нас пока –
На металл пустить аэропланы
Так же, как ракетные войска…
Виноваты ли во всем пилоты?
От суда ответа будем ждать,
Они гибнут, как и самолеты,
Когда вместе учатся летать.
И в Бурже трагедии случались,
И примеров много есть тому:
Коль в живых пилоты
оставались,
Их нигде не прятали в тюрьму.
Винница, 2003г.

Перший і останній прокурор

Сибіряк Віталій Букалов виріс у Казахстані, після школи знову повернувся до Сибіру, служив на Півночі та Далекому Сході, а вже після цього з Підмосков'я потрапив до України, де живе і сьогодні. У службових відрядженнях він об'їздив чи не весь колишній Радянський Союз: Сахалін і Курили, Алтай та узбережжя Північного Льодовитого океану, Грузія та Вірменія, Азербайджан та Узбекистан, Байконур і Капустин Яр, Приозерськ і Тюмень, Омськ і Томськ, Москва та Вінниця... Син почесного залізничника СРСР, він обрав у житті свою стежину, з роками ставши заслуженим юристом України. У 31 рік Віталій Васильович обіймав посаду військового прокурора 43-ої Ракетної армії Ракетних військ стратегічного призначення – одного з найпотужніших військових об'єднань Радянської армії, яке вселяло благоговійний страх і повагу в так званого потенційного противника, який навіть тоді, коли Союз наказав довго жити, а сам колишній противник став потенційним другом, не заспокоївся, доки остання згадка про Сорок третю армію не зникла з лица Землі... А потім полковник юстиції Віталій Букалов став першим та останнім прокурором 24-ої Повітряної армії Резерву Верховного Головнокомандування – армії, яка дещо пізніше стала основою для створення Військово-Повітряних Сил молодої незалежної держави на ім'я Україна. Втім, про все це – по порядку...

Путівка в життя

Майбутній військовий правоохоронець народився перед війною, у січні 1938 року в Омську. Та хлопчику ще не було року, коли його батька, залізничника Василя Букалова перевели по службі в Казахстан, і сім'я переїхала до станції Боровоє Карагандинської залізниці. Тут і пройшло все дитинство Віталія. Навколо – порослі лісами дивовижні гори, чисті озера. Влітку – риболовля й безліч лісових ягід, взимку – лижні траси. Дитинство, проведене на цьому курорті, було яскравим!

Після закінчення школи Віталій Букалов повернувся до Сибіру. Коли йому минуло вісімнадцять, влаштувався електромонтажником на будівництво атомної електростанції у закритому місті Сєверськ, що під Томськом. Та прагнув молодий робітник продовжувати навчання, мріяв здобути професію юриста. І ось невдовзі він вступив на юридичний факультет Томського державного університету. Обрана професія молодій людині подобалася, і він гарно вчився, опановуючи її. А після випуску з університету, отримавши диплом юриста та військове звання "лейтенант запасу", пішов у життя – став слідчим прокуратури Омського району. На той час Віталій Букалов уже був одружений. Молода дружина Віра працювала економістом на Томському танковому заводі. А через три роки як офіцер запасу він був призваний на військову службу та призначений на посаду військового слідчого військової прокуратури Томського гарнізону. Ось так Віталій Васильович декілька разів міняв ці два міста: з Омська – в Томськ, на навчання в університеті, потім – назад, працювати у районній прокуратурі. З Омська – знову до Томська, вже до прокуратури військової. Щоправда, поки він наступного разу повернувся до рідного міста, де, до речі, у Букалових народився і син Олег (згодом він також стане військовим, офіцером-ракетником, підполковником, подарує батькам онука, якого назве на честь дідуся), довелося пожити на Алтаї. Проходячи службу у столиці Алтайського краю Барнаулі, військовий слідчий провів її у безкінечних відрядженнях по всьому чималому Алтаю. В шістдесят сьомому році він повернувся до Омська – вже на посаду старшого військового слідчого. А через три роки – на Північ.

Пройшов по шпалах пів-Союзу...

У військовій прокуратурі Тюменського гарнізону офіцер юстиції Віталій Букалов проходив службу на посаді заступника військового прокурора. Але, незважаючи на досить високий пост, і тут вся служба проходила у нескінченних відрядженнях. А Тюменська область – це не просто один із регіонів. По-перше, за своєю площею вона у два з половиною рази більша за Україну! І вся ця величезна територія, де то тут, то там дислокувалися військові частини, – зона відповідальності військової прокуратури Тюменського гарнізону! По-друге, це – дивовижний край, де є і тундра, і тайга, і гори. З півночі область омивається Карським морем, а це вже – Північний Льодовитий океан.

Одразу побачивши у новопризначеному заступнику досвідченого професіонала, військовий прокурор доручав Віталію Васильовичу найскладніші справи. А вони були різні. Понад усе запам'яталася справа про хабарництво, через яку, аби довести провину підозрюваних, офіцеру довелося облетіти й об'їздити чотири союзні республіки. На той час у Тюменській області дислокувалася велика кількість військових частин залізничних військ, які будували залізничні колії до віддалених районів області. І ось у цих залізничних батальйонах знайшлися серед офіцерів та прапорщиків ділки, які за гроші відправляли солдатів у відпустки. Причому, потенційних відпускників відбирали з числа уродженців Середньої Азії та Кавказу – тих країв, де у всі часи хабар, іншими словами – бакшиш чи калим – не вважався чимось ненормальним. Солдати, які приїжджали до рідних домівок, заходилися шукати гроші на хабарі. Та незважаючи на тамтешній менталітет, все ж незадоволені свавіллям знайшлися, й інформація про ділків у погонах просочилася. Перед тим, як заарештувати підозрюваних у хабарництві, заступник військового прокурора гарнізону протягом двох тижнів побував у містах і селах Узбекистану, Азербайджану, Вірменії та Грузії, де, поспілкувавшись з родичами солдатів, зібрав потрібну для передачі справи до суду інформацію. Кримінальну справу було завершено й направлено до суду.

У кріслі прокурора

Втім, це лише написати так можна: у кріслі прокурора. Насправді ж робота й на посаді військового прокурора не була кабінетною: весь час – на колесах.

– Прокурор, який працює у кабінеті – це не прокурор! – переконаний полковник юстиції у відставці Віталій Букалов.

На посаді військового прокурора, спочатку – прокуратур гарнізонної системи, а згодом – більш високого рівня, Віталій Васильович прослужив майже два десятиліття. В 1973-ому очолив військову прокуратуру Тюменського гарнізону. Через три роки – прокуратуру Южно-Сахалінського гарнізону Далекосхідного військового округу. Військова прокуратура там здійснювала прокурорський нагляд за дотриманням законності у військових частинах, дислокованих на острові Сахалін та островах Курильської гряди – Ітурупі, Кунаширі, Шикотані та інших, більш дрібних.

– Справжнім бичем для нас на той час на Сахаліні та Курилах були браконьєри, – згадує Віталій Васильович. –

Щороку ними незаконно виловлювалися сотні тонн дорогоцінної червоної риби. Причому, ікру вони одразу ж фасували по банках і консервували, аби згодом підпільно реалізувати, а саму рибу або викидали назад у море чи річку, тим самим створюючи передумови для екологічної катастрофи щонайменше місцевого масштабу, або ж, у кращому випадку, закопували мертву рибу у землю.

До складу однієї такої браконьєрської шайки входило і

Повітряної армії

декілька військовослужбовців частин гарнізону. Вертольотом цивільної авіації браконьєри діставалися потрібного їм місця і швидко робили свою чорну справу. Діло було поставлено на широку ногу: при обшуку офіцери військової прокуратури знайшли у затриманих декілька сотень кілограмів коштовної червоної ікри – вже розфасованої та готової до продажу!

Ще однією чималою проблемою, як, зрештою, й в усі часи й повсюди, була "дідівщина". Як не намагалися батьки-командири та працівники військових прокуратур викорінювати нестатутні відносини, а час від часу їх ганебні наслідки все ж спливали.

"В принципі проблема не вирішувалася й не вирішена до сьогоднішнього дня, – пише у своїй книзі "По следам событий. Без политики", що видана 2010 року у Вінниці, Віталій Васильович Букалов. – *... Кар'єра командира взводу, роти, батальйону, полку і т.д. багато в чому залежить від стану дисципліни серед особового складу. Тому командир зацікавлений у тому, щоб приховати будь-який негатив від вищого командування та, якщо добре приховує, успішно росте по службі, поки прокурор не зупинить. Усі давно про це знають. Де вихід? За нинішніх порядків організації та оцінки військової служби поки що його не бачу..."*

Вистачало прокуророві на Далекому Сході й іншої роботи. І, треба сказати, робив він її відмінно. Це видно хоча б із того, що свій перший орден, "Знак Почёта", полковник юстиції Віталій Букалов отримав саме там, на Сахаліні. А ще – іменний годинник від Генерального прокурора СРСР. Вже через десятиліття, коли військовий прокурор служив у Вінниці, до першого ордена приєднався другий – "За службу Родине в Вооружённых Силах СССР" III-ого ступеня.

З 1979 року полковник юстиції Віталій Букалов був переведений до Ракетних військ стратегічного призначення. Після багатьох років життя "на краю географії" сім'я переїхала до Підмосков'я, жили у закритому містечку Власиха, за декількома рядами колючого дроту. Віталій Васильович був призначений на посаду начальника слідчого відділу військової прокуратури Ракетних військ стратегічного призначення. Тут уже були відрядження не в межах нехай і величезної, але – області. Літати та їздити довелося по всій Країні Рад: космодроми в Астраханській області й Казахстані, ракетні полігони у Забайкаллі та інших регіонах країни – де тільки не побував. А через рік, у вісімдесятому, раз і назавжди приїхав до України.

Легенда військової прокуратури

Сьогодні військовою прокуратурою Вінницького гарнізону керує молодий енергійний офіцер підполковник юстиції Михайло Козачук. Про Віталія Васильовича, у колишньому кабінеті якого сидить і нинішній військовий прокурор, він знає чи не з малих років. Адже батько Михайла Васильовича, будучи майором юстиції, у вісімдесятих роках служив у військовій прокуратурі 43-ої Ракетної армії, у Вінниці, і багато розповідав синові про свого начальника. Вже тоді про полковника юстиції Букалова ходили справжні легенди!

Вистачало далеких відряджень і у Вінниці. Величезна й потужна ракетна армія, частини якої дислокувалися на території Української, Білоруської РСР та Російської Федерації, була багатотисячним військовим об'єднанням з, відповідно, великим обсягом роботи для всіх, хто її обслуговував. У тому числі – для військової прокуратури. Тим більше – в епоху роззброєння, коли за домовленостями між президентами СРСР та США знімалися з бойового чергування та утилізувалися могутні ракетні комплекси РСД-10 "Піонер" і, відповідно, скорочувалися військові частини.

– У зоні відповідальності військової прокуратури армії, – розповідає ветеран, – були Роменська, Білокоровицька, Первомайська, Хмельницька, Коломийська, Луцька ракетні дивізії, Харківське ракетне училище. Це – те, що було на території України. Плюс – військові частини та училища, дисльоковані у Білорусії та Російській Федерації: Мозир та Орджонікідзе, училища у Ростові та Ставрополі. До того ж – численні заводи, бази та військові представництва. Словом, роботи для військової прокуратури ракетної армії було чимало.

Неодноразово вище командування пропонувало досвідченому прокурору вищі та рівнозначні посади у Москві. До того ж – із отриманням квартири у столиці! Та Віталій Васильович відмовлявся:

– Вінниця завжди вважалася у Союзі далеко не найгіршим містом, отож, я вирішив залишитися тут. А коли дізнався, що невдовзі у Вінниці створюватиметься військова прокуратура 24-ої Повітряної армії Резерву Верховного Головнокомандування, запропонував доручити мені її формування.

Командування пішло назустріч досвідченому професіоналу, і у 1987 році полковник юстиції Віталій Букалов сформував та очолив військову прокуратуру 24-ої Повітряної армії Резерву Верховного Головнокомандування.

– Льотчиків не можна не поважати, і вони завжди по

праву вважалися елітою нашої армії, – говорить Віталій Васильович. – Вони нерідко ризикували життям, але поставлені завдання завжди з честю виконували!

Досвід не йде у запас

Час формування на базі 24-ої Повітряної армії Військово-Повітряних Сил незалежної України співпав із завершенням служби військового прокурора. У 1992 році полковник юстиції Віталій Букалов звільнився з лав Збройних Сил за віком. Але прокурорська кар'єра Віталія Васильовича на цьому не завершилася. Ще протягом дванадцяти років старший радник юстиції Букалов працював на посаді прокурора слідчого управління Вінницької обласної прокуратури. Як кажуть, досвід не йде у запас! Знаючи Віталія Васильовича як серйозного професіонала, вінницький обласний прокурор доручив йому найсерйознішу ділянку роботи: темою роботи старшого радника юстиції були навмисні вбивства.

Але крім роботи у прокурора завжди було й захоплення – поезія. Ще з молодих років час від часу, він писав вірші, а після звільнення у запас писав все продуктивніше. Сотні їх увійшли до виданої нещодавно книги. Вірші гарні, професійно й цікаво написані. Коли їх читаєш, то розумієш: якщо б ця людина не стала юристом, то, без сумніву, могла би бути професійним поетом!

У 2004-ому Віталій Васильович Букалов вийшов на пенсію. Проте військовим прокурорам і сьогодні велика користь від старшого колеги: і він, і його колишні товариші й підлеглі, які зараз так само перебувають на заслуженому відпочинку, періодично зустрічаються з тими, кому передали естафету дотримання законності й правопорядку у військах. Ось і нещодавно у військовій прокуратурі Вінницького гарнізону (тій самій будівлі, де колись організовував перебудову після переїзду сам Віталій Васильович!) пройшла зустріч сивочолих ветеранів та діючих офіцерів військової прокуратури. Ділячись новинами, вони обмінювалися досвідом, а досвід, як відомо, дуже цінна річ. Можливо, навіть безцінна. Тим більше, якщо йдеться про таких метрів своєї справи, як полковник юстиції у відставці Віталій Васильович Букалов.

Олексій Тригуб.
"Крила України".
Фото автора та з особистого архіву В.В.Букалова.

Старики

Когда-нибудь мы станем
стариками,
Потом загнёмся наконец.
Нас понесут вперёд ногами
Под гору в траурный дворец.
Поставят крест иль
монумент с звездою,
Напишут: жил и отбыл
в отчий край...
Был грешен, с биографией
такою
Навряд ли он пролезет
в рай...
Так будет, может быть,
не будет,
Пока ещё нам двадцать лет,
Бог все простит
или забудет,
А лучше жизни рая нет!

Томск, 1958г.

Как ты, шарик наш земной?

Бедный шарик наш земной?
Ты ещё всё крутишься,
Весь израненный, больной,
Начались затмения...

А ведь были времена,
Помнишь? – Неожиданно
Покорилася Луна
Красоте невиданной!

Вились буйные леса
На её поверхности...
И творились чудеса
От любви и нежности...

Народился мир живой!
Жили все в гармонии,
Лишь один был не такой:
Жаждал гегемонии!

Его имя – Человек,
Существо разумное,
Стал менять он русла рек,
Жизнь твою и Лунную...

Младших братьев не щадил,
Истреблял безжалостно,
И тебя рубил дробил,
Рвался в недра яростно!

Твоя спутница – Луна,
Как подруга верная,
Иль исчезнешь навсегда,
Возмутилась первая...

И обрушили вы вдруг
Ливни, наводнения,
Скрылся в небе солнца круг,
От страданий мучишься...

Но разумный Человек –
Существо упрямое,
Наказать решил на век
Он подругу славную...

И сумел оставить след
На твоей поверхности –
Недотроги больше нет,
Шрамы лишь на
внешности...

Помнит шарик наш земной
Все обиды дерзкие,
Платит летом и зимой
За поступки мерзкие...

Пыль клубится, где леса
Процветали буйные,
И покрыли небеса
Пятна черно-бурые.

Тяжко дышит Человек
Серными отходами
И из мутных, грязных рек
Пользуется водами...

Чтоб не грянула беда,
Вспомни о гармонии,
Зная чья это вина,
ГЕНИЙ ГЕГЕМОНИИ!

Винница, 2003г.

ШПІОНАЖ

Конструктора B-2 посадили за продажу технологий

Американский гражданин индийского происхождения Ношир Говадия (Noshir S. Gowadia) приговорен к 32 годам лишения свободы за продажу военных технологий Китаю. Об этом сообщает Associated Press.

Приговор Говадия был оглашен в федеральном суде на Гавайях 24 января. "Он нарушил клятву верности своей стране", – заявила судья Сьюзан Оки Моллуэй (Susan Oki Mollway). Она отметила, что осужденный продавал военные разработки за границу ради личного обогащения.

Ношир Говадия был признан виновным по этому делу в августе 2010 года. Ему были предъявлены обвинения по 17 пунктам, включая отмывание денег и нарушение законодательства в сфере экспорта оружия. Его вина была доказана по 14 пунктам. Обвинение настаивало на пожизненном сроке, однако и 32-летнее заключение устроило прокуроров. Возможность досрочно выйти на свободу у Говадии появится, когда ему уже будет под 90 лет.

Говадия, которому сейчас 66 лет, участвовал в разработке стратегического бомбардировщика Northrop B-2 Spirit. В частности, он занимался разработкой сопел для реактивных двигателей, которые за счет сниженной температуры выхлопа делают бомбардировщик трудноуловимым для датчиков тепла. Говадия называл себя "отцом" этой секретной технологии.

По версии обвинения, Говадия, уйдя из конструкторского бюро, занялся собственным бизнесом. Он основал консалтинговую компанию, которая в том числе сотрудничала и с зарубежными партнерами. В 2005 году ФБР заподозрило фирму Говадии в шпионской деятельности. В итоге были найдены доказательства сотрудничества Говадии с Китаем. В частности, с китайскими военными конструктор поделился своей секретной технологией по постройке ракет со сниженной теплоотдачей. Кроме того, было установлено, что подсудимый пытался продавать технологии Израилю, Германии и Швейцарии.

На сотрудничестве с иностранцами Говадия заработал в общей сложности 110 тысяч долларов. Эти деньги, считало следствие, требовались ученому, чтобы оплатить аренду фешенебельного особняка с видом на океан на гавайском острове Мауи. Сам подсудимый утверждал, что не продавал за границу секретные сведения, а лишь делился со своими партнерами открытой информацией.

ТЕХНОЛОГІЇ

В китайском J-20 увидели сбитый американский F-117

Разработчиков китайского истребителя пятого поколения заподозрили в том, что некоторые из своих технологий они позаимствовали у американцев. Как рассказали агентству Associated Press несколько экспертов, в том числе армейских должностных лиц, китайцы смогли изучить американский самолет-невидимку F-117 Nighthawk, сбитый в 1999 году над Сербией.

Обломки истребителя были разбросаны по обширной территории, местные жители подбирали их в качестве сувениров. Хорватский адмирал Давор Домазет-Лосо (Davor Domazet-Loso), принимавший участие в военных действиях на территории бывшей Югославии, рассказал AP о докладах разведки, согласно которым китайские агенты скупали у местных фермеров фрагменты самолета. По словам адмирала, некоторые из обломков были размером с небольшой автомобиль.

"Мы полагаем, что китайцы использовали эти материалы, чтобы получить представление о секретных технологиях... и реконструировать их", – заявил Домазет-Лосо.

Данные о том, что некоторые фрагменты сбитого F-117 попали в руки иностранных агентов, подтвердил агентству высокопоставленный сербский военный, имя которого не называется.

Вместе с тем, в ВВС США журналистам заявили, что не видят никакой связи между катастрофой американского истребителя и созданием китайского J-20. Добиться комментариев от министерства обороны Китая не удалось.

Китай начал испытания J-20 в январе 2011 года, став, таким образом, третьей страной в мире после США и России, сумевшей создать истребитель пятого поколения. Эта новость вызвала удивление среди экспертов, поскольку, по их мнению, технологическое отставание Китая слишком велико для подобных разработок.

Между тем, военный консультант Зоран Кусовач (Zoran Kusovac), в настоящее время работающий в Риме, рассказал, что западными вооружениями, попадавшими на территорию Сербии, интересовались не только китайцы, но и представители России. AP отмечает, что, вполне возможно, изучение сбитого F-117 сыграло свою роль и в создании российского истребителя пятого поколения Т-50, который совершил свой первый полет в 2010 году.

Американский F-117 Nighthawk, участвовавший в бомбардировках Сербии, был сбит сербской зенитной установкой 27 марта 1999 года. Пилот катапультировался и выжил. AP отмечает, что это был первый случай, когда удалось сбить самолет-невидимку.

Некоторые из обломков истребителя выставлены в музее авиации Белграда.

F-117 разработали в США в 1970-е годы. Истребитель был принят на вооружение в 1983 году. F-117 сняли с вооружения и заменили на более современные истребители в 2008 году.

МІЛІТАРИЗАЦІЯ

Российская база в Южной Осетии получила "Точка-У"

Российская военная база в Южной Осетии получила на вооружение дивизион оперативно-тактического ракетного комплекса "Точка-У", сообщает "Интерфакс" со ссылкой на источник в силовых структурах Южного федерального округа. Грузинские спецслужбы уже получили уведомление о развертывании в Южной Осетии ракетного вооружения.

Максимальная дальность стрельбы комплекса "Точка-У" составляет 120 километров. Комплекс может комплектоваться ракетами 9М79 с боеголовками различных типов, в том числе кассетной, осколочно-фугасной и осколочно-фугасной с радиолокационной головкой самонаведения. Ракета способна развивать скорость до тысячи метров в секунду.

В декабре 2010 года стало известно, что российская военная база, дислоцированная неподалеку от Цхинвали, получила дивизион реактивной системы залпового огня "Смерч". Решение о размещении ракетного вооружения на территории Южной Осетии было принято "для предотвращения возможной агрессии со стороны Грузии".

Российская военная база была развернута в Южной Осетии после августовской войны 2008 года и признания республики со стороны России. Российский контингент дислоцирован в гарнизонах Цхинвали и Джавы. По соглашению с местной властью, база размещена на 49 лет с возможностью продления срока.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

F-15E впервые совершил полет с новым радаром

ВВС США провели первые летные испытания истребителя Boeing F-15E Strike Eagle с установленным новым радаром AN/APG-82(v)1 с активной фазированной антенной решеткой, сообщает Defence Talk. Полет самолета провели пилоты 46-го испытательного авиакрыла ВВС США. Испытания радара были признаны успешными.

AN/APG-82(v)1 является модификацией радара AN/APG-63(v)3 компании Raytheon для истребителей F-15C/D Eagle. В нем использован процессор обработки данных от радара AN/APG-79 с АФАР, используемого на истребителях F/A-18E/F Super Hornet, с антенной от AN/APG-63(v)3. РЛС создана по модульной схеме, благодаря чему ее обслуживание и ремонт становятся проще.

Новая РЛС способна работать в двух режимах – "воздух-воздух" и "воздух-поверхность" – и обеспечивает обнаружение большего числа целей на большем расстоянии, чем у AN/APG-70, используемого на истребителях F-15 в настоящее время. Благодаря меньшему количеству подвижных частей ожидается, что срок службы AN/APG-82(v)1 будет больше, чем у AN/APG-70.

Как ожидается, испытания нового радара для F-15E продолжатся до конца 2012 года, после чего он будет передан ВВС для испытаний на боевое применение. Установка AN/APG-82(v)1 на все стоящие на вооружении ВВС США истребители F-15E начнется в 2014 году.

Между тем, в США уже началась программа модернизации истребителей F-15C/D, на которые устанавливаются радары AN/APG-63(v)3. Первый самолет был модернизирован в середине сентября 2010 года. По условиям контракта, заключенного между Пентагоном и Raytheon, на первом этапе новые радары получат 24 истребителя F-15C/D: 14 ВВС Национальной гвардии и десять ВВС США.

В общей сложности, ВВС США намерены модернизировать 176 F-15C, которые будут списаны в 2030 году.

АЕРОЕВАКУАЦІЯ

ВВС Израиля обзаведутся летающим госпиталем

ВВС Израиля планируют принять на вооружение новый летающий госпиталь, благодаря которому военные медики смогут оперировать раненых пилотов уже на пути в больницу, сообщает Flightglobal. Военные пока не определились, на базе какого летательного аппарата будет создан новый госпиталь – военно-транспортного самолета Lockheed Martin C-130 Hercules или тяжелого транспортного вертолета Sikorsky CH-53 Sea Stallion.

По данным ВВС Израиля, потребность в новом летающем госпитале объясняется необходимостью вести боевые действия на большом удалении от военных баз. В настоящее время на вооружении 669-го авиационного спасательно-эвакуационного подразделения ВВС Израиля стоят вертолеты CH-53 и UH-60 Black Hawk в версии медицинских эвакуационных машин. На борту этих вертолетов медики способны только поддерживать состояние раненых бойцов на пути в госпиталь.

Согласно плану ВВС, новый летающий госпиталь будет оснащен не только реанимационным оборудованием, но также оборудованием для хирургии, травматологии и других экстренных видов помощи. Благодаря этому медики получат возможность эвакуировать тяжело раненых бойцов на большие расстояния. При этом медицинская помощь в экстренных случаях будет оказываться в пределах "правила золотого часа".

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ПЕРЕНЕСЕННЯ СТАРТУ

Китай відклав запуск орбітального модуля на другу половину року

Запуск китайського орбітального космічного модуля "Тяньгун-1", на якому будуть відпрацьовуватися ключові технології для створення національної космічної станції, відкладається на другу половину 2011 року.

Про це, пише ІТАР-ТАРС, повідомили місцеві ЗМІ. Раніше планувалося, що апарат буде виведений на земну орбіту на початку року. Про причини коригування програми запусків не повідомляється.

Планується, що незабаром після "Тяньгун-1" ("Небесний палац-1") на орбіту буде виведений безпілотний космічний апарат "Шеньчжоу-8" ("Священна тура-8"), щоб здійснити першу в китайській космічній програмі стиковку. В даний час технологія стикування удосконалюється групами інженерів, що працюють над підготовкою запусків обох космічних апаратів.

Згідно з повідомленнями, орбітальний модуль "Тяньгун-1" буде мати циліндричну форму і складатися з двох відсіків, в одному з яких буде розміщуватися двигун для коригування орбіти, а в іншому – апаратура зв'язку та лабораторія для експериментів. Маса модуля складе 8 тонн.

У 2012 та 2013 роках планується запуск пілотованих космічних апаратів "Шеньчжоу-9" і "Шеньчжоу-10", які також будуть пристиковуватися до "Тяньгун-1". Випробувані на модулі технології будуть використані для виведення до 2020 року на орбіту китайської космічної станції.

Додамо, восени минулого року Китай відвідав директор Національного управління з аеронавтики і дослідження космічного простору США (NASA) Чарльз Болден. Глава NASA оглянув китайські інфраструктурні об'єкти пілотованої космонавтики. За його словами, цей візит заклав добру основу для майбутньої співпраці двох країн в сфері пілотованих космічних польотів та досліджень космосу.

НА ОРБІТУ

"Зеніт-3SLБФ" успішно вивів на орбіту російський метеорологічний супутник "Електро-Л"

20 січня 2011 року з космодрому Байконур о 14 годині 29 хвилин за київським часом відбувся успішний пуск за програмою "Наземний старт" ракети-носія "Зеніт-3SLБФ" з космічним апаратом "Електро-Л". Це перший пуск в рамках Федеральної програми Російської Федерації.

О 23 годині 28 хвилин за київським часом космічний апарат "Електро-Л" масою 1800 кг було виведено на розрахункову геостаціонарну орбіту з заданою точністю.

Підготовка ракети космічного призначення до пуску, її випробування і пуск здійснено під керівництвом Управління Роскосмосу на Байконурі із залученням фахівців ДП "Конструкторське бюро "Південне" ім. М.К. Янгеля" та ДП "Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод ім. О.М. Макарова" (Україна), російських організацій ФДУП "НВО ім. С.О. Лавочкіна", КБТХМ, ЦЕНКІ, ОКБ "Вимпел "за участю представників суміжних організацій.

Триступенева ракета "Зеніт-3SLБФ" є модернізованою версією ракети "Зеніт-3SL", яка використовується для запусків у міжнародному проекті "Морський старт". Перший і другий ступені ракети розроблені КБ "Південне" і виготовлені Південмашем (Україна), космічна головна частина (розгінний блок "Фрегат-СБ", головний обтічник і перехідний відсік) розроблена і виготовлена "НВО ім. С.О. Лавочкіна" (Росія).

Космічний апарат "Електро-Л" – це метеосупутник нового покоління, розроблений ФДУП "НВО ім. С.О. Лавочкіна". Супутник" Електро-Л "виведено на геостаціонарну орбіту в точку стояння 76 градусів східної довготи – над Індійським океаном, що дозволить якнайкраще спостерігати за станом погоди та виконувати функції складового елементу глобальної супутникової системи спостереження Землі.

Космічний комплекс "Електро" призначений для забезпечення оперативною інформацією для вирішення завдань аналізу і прогнозу погоди, геліогеофізичної обстановки в навколоземному космічному просторі, стану іоносфери та магнітного поля Землі, контролю надзвичайних ситуацій, екологічного контролю навколишнього середовища.

Перші результати тестування російського метеорологічного апарата "Електро-Л" на орбіті повністю підтверджують його працездатність. Про це повідомив заступник керівника Федерального космічного агентства А.Є. Шилов.

"Першу серію тестів ми вже завершили. Апарат прекрасно працює", – сказав Анатолій Євгенович.

За його словами, після виведення "Електро-Л" на цільову орбіту було перевірено стан його систем. Фахівці підтвердили розкриття сонячних батарей і штатну роботу супутника.

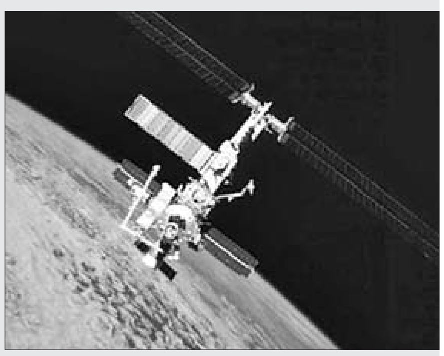
"Можна говорити про те, що в російського орбітального угруповання метеорологічних апаратів вже два – "Метеор-М" і "Електро-Л". Завдяки "Електро" прогнози синоптиків стануть точнішими", – додав заступник голови Роскосмосу.

У складі національного метеорологічного угруповання на геостаціонарній орбіті "Електро-Л" буде прогнозувати погоду в регіональному і глобальному масштабах, аналізувати стан акваторій морів і океанів, геліогеофізичної обстановки в навколоземному космічному просторі, стан іоносфери та магнітного поля Землі.

"Електро-Л", виготовлений "НПО імені Лавочкіна", буде вести зйомку всього диска Землі у видимому й інфрачервоному діапазонах з роздільною здатністю один і чотири кілометри. Передбачається, що "Електро-Л" працюватиме на орбіті 10 років, повідомляє прес-служба Роскосмосу.

ПЛАНИ

Японські компанії планують побудувати першу орбітальну електростанцію до 2025 року

Група японських корпорацій на чолі з "Міцубісі" (MitsubishiCorp) планує побудувати першу в світі орбітальну електростанцію до 2025 року в рамках проекту "Solarbird". Про це повідомляє токійська преса.

В даний час фахівці з університету Кіото вже готуються до наземних тестів технології, яка дозволить передавати на Землю електричну енергію, накопичену орбітальними енергоблоками. Електростанція буде представляти із себе групу з 40 штучних супутників, оснащених сонячними батареями. Вироблену ними електрику планується доставляти на поверхню планети безконтактним способом за допомогою електромагнітних хвиль діапазону НВЧ. Приймати сигнал буде величезне "дзеркало" діаметром близько 3 кілометрів, яке розмістять в пустинному районі океану.

Перевагою орбітальної сонячної електростанції є те, що вона не залежить від змін погоди. За словами розробників, при потужності в 1 млн. кіловат подібна станція здатна працювати в 10 разів ефективніше, ніж наземна.

Очікується, що перший випробувальний супутник буде запущений в 2016 році. Будівництво ж повноцінної електростанції японська сторона планує на 2025 рік. Його загальна вартість, за попередніми оцінками, складе 2 трлн. ієн (понад 24 млрд. доларів).

РОЗРОБКИ

Естонські студенти розробляють супутник під сонячним вітрилом

Естонські студенти розробляють супутник, за допомогою якого будуть перевірятися космічні технології. Зокрема, за допомогою супутника планують випробувати електричне сонячне вітрило, інженерне рішення якого створив професор університету Хельсінкі Пека Янхунен. Про це було розказано в програмі "Очевидець" на каналі "ETV".

Робота над супутником триває вже два з половиною роки. Місцем старту, найімовірніше, стане Індія, яка надала найвигіднішу пропозицію – 60 тисяч євро.

Супутник важить всього кілограм, адже чим менша вага, тим дешевше вивести супутник на орбіту.

Розробники проекту розповіли, що електричне сонячне вітрило вважається найкращим видом двигуна і може забезпечити одну з найвищих швидкостей руху в космосі.

На навколоземній орбіті відстежується 15899 об'єктів

Як повідомляється в щоквартальному звіті NASA Відділу стеження за штучними космічними об'єктами (NASA Orbital Debris Program Office), станом на 5 січня 2011 року число об'єктів штучного походження на навколоземній орбіті, що відстежуються засобами контролю космічного простору, зросло на 60 одиниць – з 15839 до 15899 штук. Це один із найбільш "незначних додатків" за останні роки, повідомляють Новини космонавтики.

У число цих об'єктів входять 3380 (+ 31) космічних апаратів (функціонуючі і "мертві"), 12519 (+ 29) – ступені ракетносіїв та інші уламки.

Як і раніше, "лідирує" Росія і країни СНД – 6052 (+ 46). З них, 1406 (0) – супутники, а 4646 (+ 46) – фрагменти РН та інше "сміття".

За США "числяться" 4833 (+ 8) об'єктів у тому числі 1142 (+ 18) супутники і 3691 (- 10) – ступенів і фрагментів.

У Китаю – 3488 (- 5) об'єктів: 100 (+ 2) супутників і 3388 (- 7) об'єктів іншого походження. Вперше за довгий час у Китаю "негативний" показник.

Четверте місце в рейтингу посідає Франція – 480 об'єктів (+ 5).

У японців 189 (0) об'єктів – 114 (+ 1) супутників і 75 (- 1) фрагментів.

За індійцями – 173 (- 1) об'єкти.

"Показники" Європейського космічного агентства без змін – 39 (+ 44).

Всім іншим країнам "належать" 601 (+ 7) об'єкта 489 (+ 112).

ПЕРСПЕКТИВИ

До кінця року Латвія підпише "космічний" договір

До кінця 2011 року Латвія планує підписати договір про співпрацю з Європейським космічним агентством (ЄКА). Він стане кроком на шляху до "науково-технічного розвитку космічної галузі в Латвії", повідомляє Pribalt.info.

На зборах держсекретарів було вирішено доручити міністрові освіти Латвії від імені держави підписати з ЄКА "космічний" договір. Цей документ покликаний продовжити розпочату Латвією у 2009 році співпраця з ЄКА. Крім того, він стане одним з перших результатів другій Міжнародній конференції з дослідження космічного простору (МКСЗ) що пройшла в жовтні в Брюсселі.

Головна мета ICSE – створити нову концепцію ЄКА щодо реалізації космічних пілотованих місій в межах Сонячної системи. Незважаючи на економічні проблеми, Європа має намір "наздогнати і перегнати" Америку, Росію і Китай в освоєнні космічного простору.

Причому діяти вона збирається не як співдружність 27 незалежних держав, а як держава єдина. Для цих цілей у жовтні минулого року ЄС прийняв безпрецедентне рішення – відкрити "дорогу в космос" для всіх своїх країн-учасниць, включаючи Латвію. Мова, звичайно, йде про "мирний космос".

При Міністерстві освіти була сформована спеціальна Робоча група з розвитку космічних технологій. Її доповідь про "Розвиток космічних технологій і створення стратегії реалізації державної космічної політики" також було заслухано на зборах держсекретарів.

У доповіді наголошується на необхідності розвивати в Латвії сегмент космічних технологій як окрему цільову галузь і, відповідно, розробити політику її розвитку. Документ під назвою "Основні положення розвитку космічної галузі на 2012-2017 роки" Міносвіти у співпраці з міністерствами економіки, сполучення та оборони має розробити до початку 2012 року.

Space Inform

Подготовлено по материалам информационно-аналитического центра "СПЕЙС-ІНФОРМ"
www.space.com.ua

Тридцать первого января 1969 года совершил первый полет истребитель-перехватчик Су-15Т, спроектированный ОКБ П.Сухого. Пилотировал машину В.Кречетов.

Истребитель-перехватчик Су-15Т

Создание Су-15 должно было стать лишь первым этапом работ по новому комплексу средств перехвата. На втором этапе предполагалось оснащение самолета новой, более мощной и помехозащищенной РЛС, средствами автоматизации и модернизированными ракетами, что существенно повышало боевые возможности комплекса. Реально к модернизации Су-15 удалось приступить только в начале 1966 года, причем более двух лет эти работы велись с эффективностью, близкой к нулю. Причиной тому, уже в который раз, стала неопределенность с выбором РЛС. В середине 1966-го начался выпуск рабочей документации для оснащения самолета РЛС "Коршун", САУ-58, РСБН-5С "Искра", новой радиостанцией и лыжным шасси. Но в воздухе уже витал аромат перемен, чувствовалось, что решение о выборе РЛС не окончательное. Мина, заложенная совместными усилиями ВВС и промышленности еще в 1965 году, сработала. Военные спохватились и вспомнили, что эта РЛС просто не сможет обеспечить заданных характеристик комплекса. А локаторщики подыграли им, напомнив о существовании проверенного, но незаслуженно забытого "Смерча". В результате к октябрю 1967-го, когда в ОКБ практически завершили выпуск документации по установкам БРЭО, подоспело совместное решение ряда министерств о прекращении работ по "Коршуну-58" и установке на самолет станции "Тайфун", разработанной на базе "Смерча".

Работы по модернизации разбивались на 2 этапа: на первом комплекс предстояло предъявить на госиспытания в ноябре 1968 года с серийной ракетой К-98, а на втором – в III квартале 1969 года с модернизированной К-98М. В дальнейшем эти самолеты получили обозначения Су-15Т и Су-15ТМ соответственно. Со стороны военных такое решение было уступкой "промышленному лобби", так как давало очередную отсрочку для отработки оборудования самолета. Оно привело к созданию промежуточного перехватчика Су-15Т, который выпускался ограниченной серией, не имел существенных преимуществ перед Су-15 и использовался лишь в учебных целях.

К концу 1970-го на заводе в Новосибирске завершилась сборка опытной партии Су-15Т. В настоящее время один из них, с бортовым номером 37 и заводским – 01-05, оборудованный для использования с лыжным шасси, является экспонатом авиационной выставки на Ходынке.

Хотя истребитель-перехватчик Су-15 не участвовал ни в одном вооруженном конфликте и не поставлялся на экспорт, на долю этого самолета выпала несколько "скандальная" известность: 20 марта 1978 года перехватчик войск ПВО СССР в районе г. Кемь сбил южнокорейский лайнер "Боинг-707", выполнявший рейс Париж – Анкоридж и по трудно-объяснимым причинам оказавшийся в небе северо-запада России. По самолету, неотвечавшему на запросы с земли, истребителем была выпущена ракета Р-98, оторвавшая "Боингу" часть плоскости (которая была принята летчиком советского перехватчика за стартовавшую с неприятельского самолета крылатую ракету и также обстрелянная второй УР). Поврежденный лайнер успешно совершил вынужденную посадку на лед замерзшего озера.

18 июля 1981-го капитан В.Куляпин таранным ударом уничтожил в небе над Грузией аргентинский транспортный самолет, нарушивший границу СССР со стороны Ирана. Еще один боевой эпизод с участием Су-15 закончился более трагично: 1 сентября 1983 года также южнокорейский лайнер "Боинг-747", летя по трассе Анкоридж – Сеул, неожиданно углубился в воздушное пространство России, пересек Камчатку, пролетел над Охотским морем, после чего вновь оказался над советской территорией (о. Сахалин). Попытки связаться с самолетом оказались безуспешными, и уже при выходе из воздушного пространства СССР "Боинг-747" был уничтожен ракетой, запущенной с Су-15ТМ, при этом все пассажиры и экипаж погибли.

Пятого февраля 1962 года принят на вооружение комплекс перехвата Су-11-8М в составе истребителя Су-11 (Т-47), РЛС наведения РП-11 и ракеты Р-8М.

Второй комплекс перехвата

Истребитель-перехватчик Су-11 изначально создавался как еще одна модификация базового самолета Су-9. После неудачи с попыткой установки на опытных самолетах РЛС типа "Алмаз", в конце 1957-го в ОКБ-51 П.Сухого рассматривались новые варианты компоновок перехватчика как по устанавливаемому БРЭО, так и по составу вооружения. Аэродинамику новой машины удалось опробовать еще до официального начала работ по тематике, в течение первого полугодия 1958 года на опытных самолетах ПТ-8-4 и Т-47 с РЛС "Алмаз", доработанных в ОКБ-51 из опытных ПТ-8 производства Новосибирского завода №153. На обеих этих машинах, при доработках их в ОКБ в конце 1957-го, старая НЧФ с неподвижными "рогами" обтекателей антенн станции "Алмаз" была заменена на новую – цилиндрическую, с острыми кромками воздухозаборника и с подвижным радиопрозрачным конусом обтекателя РЛС увеличенных размеров.

Первый опытный Т-47 в сентябре 58-го был передан в ЛИИ для отработки силовой установки, и в испытаниях собственно самолета он не участвовал. ПТ-8-4 (он же Т-47-2) в сентябре 1958 года был потерян в аварии. Таким образом, первым полноценным самолетом "второго комплекса перехвата" стал только Т-47-3, доработки которого в ОКБ были завершены в ноябре 1958 года. Его первый вылет состоялся 25 декабря. К апрелю 1959-го на испытания вышел 2-й экземпляр перехватчика – Т-47-4, а в июне к ним присоединился еще один самолет – Т-47-5. Вскоре в ОКБ уже были готовы к испытаниям еще 2 машины – Т-47-7 и Т-47-8, предназначенные специально для отработки ракет К-8М с РГС. Самолет, получивший индекс Т-47-6, в этих испытаниях не участвовал, так как был выделен для испытаний ракеты К-9, предназначавшейся для вооружения нового перехватчика Т-37.

Летом 61-го состоялась и первая официальная премьера самолета: в июле Т-47-8, пилотируемый Е.Соловьевым, принял участие в воздушном параде в Тушино. Первый серийный экземпляр самолета был выкачен из сборочного цеха в июне и благополучно облетан в августе 1962 года. Но 31 октября произошла трагедия. При сдаточном испытании Су-11 погиб летчик-испытатель В.Андреев, участвовавший до этого в госиспытаниях самолета и хорошо знавший машину. Это была первая катастрофа на Су-11, но последствия ее были печальны для самолета, так как укрепили в сомнениях относительно нового самолета руководство авиации ПВО.

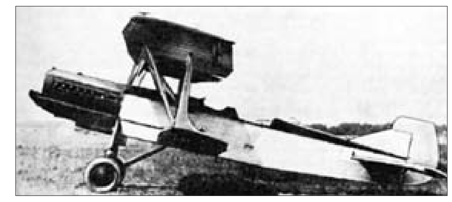

Программа производства Су-11 предусматривала окончание выпуска самолета в 1964 году, но реально последние машины завод выпускал уже в начале 1965-го. Всего было собрано 108 машин, почти в 10 раз меньше, по сравнению с Су-9. В начале 70-х годов Су-11 был полностью заменен более совершенным истребителем-перехватчиком Су-15.

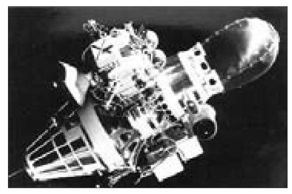
В целом же, следует признать Су-11 переходной машиной. Летные характеристики этого самолета были хуже по сравнению с исходным Т-3, зато возможности новой РЛС и более мощных самонаводящихся ракет Р-8М с лихвой компенсировали это. С другой стороны, относительная неудача с Су-11 подвигла коллектив ОКБ-51 на ускоренный поиск альтернативных вариантов компоновки новой машины. Начиная с 1960 года в ОКБ под шифром Т-58 рассматривался вариант модернизации исходного самолета с боковыми воздухозаборниками. Позднее, в серии, этот самолет получил обозначение Су-15.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

31 січня-6 лютого

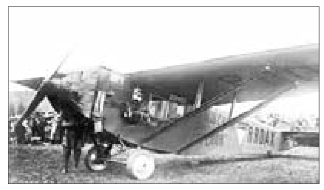
31 січня 1930 р. *здійснив перший політ літак-розвідник АНТ-10 (Р-7), М.М.Громов.*

31 січня 1966 р. *здійснено запуск АМС "Луна-9", яка вперше в світі здійснила м'яку посадку на Місяць і передала на Землю зображення місячної поверхні.*

1 лютого 1922 р. *народилася ветеран ВВв, почесний солдат Військ ППО України, Герой Радянського Союзу М.К.Байда.*

1 лютого 1924 р. *здійснив перший політ перший радянський пасажирський літак АК-1 конструкції В.Л.Александрова, В.В.Калініна і О.М.Черьомухіна, О.І.Томашевський.*

1 лютого 1928 р. *відкрилася перша в Україні міжнародна авіалінія Харків – Баку – Пехлеві (Іран).*

1 лютого 1935 р. *народився військовий льотчик, інструктор-космонавт-випробувач, двічі Герой Радянського Союзу В.В.Аксьонов. У 1955 р. закінчив Чугуївське ВВАУЛ. Здійснив два польоти на КК: "Союз-22" (1976) і "Союз Т-2" (1980).*

1 лютого 1946 р. *народився директор ДП МОУ "Балаклійський ремонтний завод" В.В.Стельченко.*

1 лютого 1956 р. *народився генеральний конструктор ЗМКБ "Івченко-Прогрес" І.Ф.Кравченко.*

2 лютого 1904 р. *народився льотчик-випробувач В.П.Чкалов. Випробував понад 70 типів літаків, розробив нові фігури вищого пілотажу: висхідний штопор і уповільнену "бочку". Спільно з Г.Ф.Байдуковим і О.В.Беляковим здійснив перельоти: Москва – о. Удд; Москва – Північний полюс – Ванкувер (США). Загинув 15 грудня 1938 р. при випробуваннях винищувача І-180.*

2 лютого 1921 р. *народився льотчик-випробувач В.М.Махалін. Учасник бойових дій у Кореї. Провів випробування винищувачів Т-3, С-2 (Су-7). Першим у СРСР на літаку С-1 досяг швидкості, яка перевищила 2000 км/год (2070 км/год).*

2 лютого 1937 р. *народився заслужений льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу М.С.Дексбах. 18 листопада 1972 р. вперше в СРСР здійснив посадку літака (Як-36М) на палубу корабля (ПКР "Москва"). Випробовував Як-18ПС, Як-18Т, Як-28, Як-36МУ (Як-38У), Як-40, Як-42.*

2 лютого 1960 р. *вийшла постанова про серійне виробництво ракети "повітря-повітря" Р-3 із тепловою головкою самонаведення (радянська копія американської ракети AIM-9B Sidewinder).*

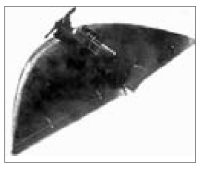

2 лютого 1961 р. *здійснено другий за рахунком і перший успішний пуск МБР Р-16 (8К64), SS-7 (Saddler) ДКБ М.К.Янгеля.*

2 лютого 1967 р. *організовано дирекцію ДП "Чернігівський радіоприладний завод", на базі якого створено ВАТ "ЧеЗаРа".*

3 лютого 1859 р. *народився німецький авіаконструктор Г. Юнкерс.*

3 лютого 1926 р. *здійснив перший політ літак БІЧ-3 конструкції Б.І.Черановського, Б.М.Кудрін. Машина стала першим радянським літаком, створеним за схемою "літаюче крило".*

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

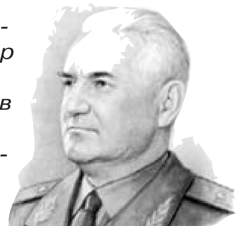
3 лютого 1942 р. *народився маршал авіації Е.І.Шапошніков.*

3 лютого 1966 р. *відкрилася перша міжнародна вантажна авіалінія Москва – Рига – Париж на Ан-12 з АІ-20.*

3 лютого 1963 р. *народився начальник Центру медичної реабілітації санаторного лікування та спеціальної підготовки о/с Повітряних та Військово-Морських Сил ЗС України "Судак" В.П.Яцик.*

4 лютого 1899 р. *народився авіаконструктор В.Ф.Болховитінов. Творець бомбардувальників ББ і ДБ-А, першого радянського ракетного винищувача БІ-1.*

4 лютого 1911 р. *встановлено світовий рекорд вантажопідйомності, Л.Блеріо на літаку "Аеробус" підняв у повітря 10 пасажирів.*

4 лютого 1947 р. *народився начальник Житомирського ВІРЕ ім. С.П.Корольова М.Ф.Пічугін.*

5 лютого 1889 р. *народився авіаконструктор К.О.Калінін. Під йо керівництвом створено понад 20 типів літаків, в тому числі пасажирські К-4 і К-5, санітарний К-3, а також ряд дослідних машин. Характерною особливістю літаків Калініна була еліптична форма крила і горизонтального оперення в плані. Необгрунтовано репресований; реабілітований посмертно.*

5 лютого 1926 р. *народився льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу В.О.Нефьодов. Провів випробування МіГ-19П, Е-5, МіГ-19СУ, Е-6, МіГ-15 тощо. Загинув 28 травня 1958 р. у випробному польоті на дослідному Е-6 (МіГ-21Ф).*

5 лютого 2001 р. *у Вінниці на території ВМЦ відкрився Центр аерокосмічної медицини.*

6 лютого 1883 р. *народився авіаконструктор Д.П.Григорович. У період 1913-1918 рр. побудував серію гідролітаків від М-1 до М-20, найбільш вдалі з яких М-5 і М-9 склали основу формування парку гідроавіації. В 1923-1938 створив ряд літаків морського і наземного базування, в тому числі літаючий човен М-24, перший радянськи винищувач, прийнятий на озброєння (І-2біс), гарматні винищувачі І-Z и ІП-1.*

6 лютого 1916 р. *здійснено бомбардування турецького порту Зонгулдак 14 літаками з авіатранспортів "Олександр І" і "Микола І" – дата народження морської авіації Росії.*

6 лютого 1923 р. *– народився маршал авіації О.М.Єфімов.*

Пятого февраля 1861 года родился немецкий конструктор воздухоплавательной и авиационной техники, ученый Август фон Парсеваль.

Конструктор привязных аэростатов

Окончив баварский кадетский корпус, Парсеваль с 1878 по 1907 годы служил офицером. Затем перешел на должность командира батальона одной из тыловых армейских частей, чтобы иметь возможность заниматься вопросами воздухоплавания и авиационной техники. Проблема летания его интересовала давно. Еще будучи молодым офицером, он занимался изучением сил, действующих на крыло птицы в полете. В 1889 году ним была написана книга о механике полета птиц. В 1897 году Август фон Парсеваль совместно с Бартшем фон Зигсфельдом создал оригинальную конструкцию привязного аэростата, который в те годы представлял собой важное военное средство наблюдения. Поскольку конструкторы приняли для баллона своего аэростата форму удлиненного цилиндра и установили на нем снизу, с неветренной стороны, воздушный мешок, игравший роль также флюгерной поверхности, все это вызывало ориентацию привязного аэростата строго против ветра. Этим было достигнуто устойчивое положение аппарата на привязи в ветреную погоду.

Привязной аэростат системы "Парсеваль", который иногда назывался "змейковым привязным аэростатом", широко использовался в ряде стран, в том числе и в России, как в Первую мировую и гражданскую войны, так и в СССР во время Великой Отечественной войны для наблюдения и корректировки артиллерийской стрельбы. После Великой Отечественной привязные аэростаты типа "Парсеваль" долгое время применялись в Советском Союзе для обучения парашютным прыжкам в системе ДОСААФ.

В 1906 году Парсеваль приступил к созданию дирижаблей мягкого типа. Соблюдение внешней формы газового баллона дирижабля системы "Парсеваль" обеспечивалось внутренним повышенным давлением, создаваемым благодаря баллонетам. Такая система дирижабля позволяла свести к минимуму вес его конструкции, повысив, таким образом, весовую отдачу до величины, не доступной для дирижабля другой системы. В период с 1906 по 1912 года Августом фон Парсевалем было создано 27 дирижаблей мягкого типа, причем наибольший из них имел объем 27000 куб. м. В 1910-м он создал пассажирский дирижабль "Парсеваль VI", который в том же году совершил рейс из Мюнхена в Берлин и в течение 1911 года выполнил 100 дальних полетов.

В 1916 году Парсеваль занялся самолетостроением и, при поддержке В.Хоффа, построил гидросамолет. Оставив военную службу, он стал преподавателем кафедры техники авиации и воздухоплавания в Высшем техническом училище в Шарлоттенбурге под Берлином. В 1912 году Парсеваль получил звание профессора.

Август фон Парсеваль был одним из основателей научно-исследовательского авиационного общества, в котором он работал с большой творческой отдачей. Два высших учебных заведения на его родине в Баварии: Высшая техническая школа в Мюнхене и университет в Эрлангене присудили Парсевалю звание почетного доктора, а высшее техническое училище в Шарлоттенбурге – звание почетного сенатора. Общество авиационных исследований им. О.Лилиенталя в день 80-летия Парсеваля вручило Августу фон Парсевалю мятную медаль Отто Лилиенталя. Умер конструктор в Берлине 22 февраля 1942 года.

Первым самолетом с крыльями схемы "тандем" стал построенный в 1903 году самолет "Аэродром".

"Аэродром" Сэмьюэла Лэнгли

Профессор Сэмьюэл Лэнгли был выдающимся ученым и секретарем просветительской организации "Смитсонский институт", которая финансировала в 1890-х годах его исследования в области авиации и воздухоплавания. Подход Лэнгли к решению проблемы полета отличался высокой научной систематичностью. В 1896 году он построил и провел успешные летные испытания модели (в масштабе 1/4 с силовой установкой на основе парового двигателя) предложенного им проекта самолета "Аэродром". В 1903 году Лэнгли испытал аналогичную модель с бензиновым двигателем. По своей конструкции эти модели представляли собой летательные аппараты с тандемными крыльями и крестообразным оперением, расположенным за задним крылом. Крестообразное оперение имело вертикальные и горизонтальные поверхности, расположенные под прямым углом. На самолете Лэнгли (и некоторых других самолетах) все вертикальное оперение устанавливалось на шарнире, относительно которого обеспечивался поворот для выполнения функции либо руля направления, либо руля высоты. Самолет Лэнгли не имел органов управления в канале крена. Устойчивость обеспечивалась за счет использования V-образности крыльев. Было осуществлено несколько прямолинейных полетов на дальность до 1300 м. Для взлета использовалась катапульта.

В 1903 году Лэнгли построил натурный образец своего самолета. Размах крыла составлял 14,77 м, длина 15,99 м, взлетная масса 340 кг, а площадь крыла 96,75 кв.м. Подобрать подходящую силовую установку не удалось, и летчик самолета Чарльз Мэнли спроектировал и построил замечательный для того времени пятицилиндровый радиальный двигатель воздушного охлаждения мощностью 52 л.с., который устанавливался поперек фюзеляжа. Выходящие по обе стороны двигателя валы вращали конические шестерни, которые приводили в движение валы с установленными на них воздушными винтами. Вращение винтов осуществлялось в противоположных направлениях для нейтрализации крутящего момента.

Самолет не имел шасси. "Аэродром" должен был катапультироваться с крыши ангара, а затем приводняться на водную поверхность. Первый полет был запланирован на 7 октября 1903 года. В случае успеха "Аэродром" стал бы первым летательным аппаратом тяжелее воздуха с человеком на борту, совершившим управляемый полет с силовой установкой. Однако этого не произошло. До сих пор не ясно, что же случилось на самом деле в день первого полета. Вероятнее всего, одна из расчалок конструкции зацепилась за катапульту, что привело к падению "Аэродрома" в реку. Повреждения самолета были невелики, и он снова был готов к полету 8 декабря. Но вновь произошла неудача по столь же неопределенным причинам. Так или иначе, самолет был разрушен, и Лэнгли прекратил работы по этому проекту. Вскоре Смитсонский институт восстановил "Аэродром" и выставил в своей экспози-

ции, сопроводив надписью, гласящей, что это "первый в мире летательный аппарат тяжелее воздуха, способный выполнять полет с человеком на борту".

Теоретик-аэродинамик и конструктор

Третьего февраля 1896 года в Дрездене (Германия) родился известный инженер и ученый в области аэродинамики самолета Густав Виктор Лахман.

С началом Первой мировой войны Лахман пошел на фронт вольноопределяющимся, попав в 24-й полк Гессенских лейб-драгунов. Будучи лейтенантом-летчиком с 1917 года, он в 1918-м, сорвавшись во время воздушного боя в штопор, был тяжело ранен. После окончания курса машиностроения и самолетостроения в Высшем техническом училище в Дармштадте, Лахман посвятил себя дальнейшему изучению механики и математики в Геттингенском университете. В период 1925-1926 годов он был главным конструктором самолетостроительного завода "Альбатрос" в Берлине-Иоханнистале. С 1926 по 1929 годы Лахман работал конструктором-советником на Японском самолетостроительном заводе в Токио. Первый самолет, который был создан в Японии по его проекту, он испытывал лично.

Начиная с 1918 года, Густав Лахман занимался изучением возникновения штопора самолета и искал способ устранения срыва потока с крыла при больших углах атаки. На основе теоретических выкладок и по качественным наблюдениям Лахман увидел в разрезных крыльях путь к достижению поставленной им цели. Между тем, в Англии авиаконструктор Хейндли Пейдж также выявил возможность использования разрезного крыла как средства увеличения подъемной силы. Лахман связался с Пейджем и провел экспериментальные исследования в аэродинамической лаборатории в Геттингене.

В 1929 году Густав Лахман переехал в Англию. Он занял ведущее место на фирме Пейджа. Как главный конструктор Лахман являлся ответственным ведущим по самолетам "Харроу" и "Хэмпден". Во время Второй мировой войны конструктор, вследствие своего немецкого подданства, был интернирован, но в 1947-м вернулся обратно, а в 1949-м принял британское подданство.

За заслуги по развитию самолетостроения Густав Лахман, будучи членом Королевского аэронавтического общества Великобритании, получил от этого общества Золотые медали памяти Тейлора и Викефильда. За его плодотворную деятельность Высшее техническое училище в Аахене присудило ему звание почетного доктора-инженера. Немецкое научно-исследовательское общество по авиации и ракетной технике в 1962 году избрало Лахмана своим почетным членом. Умер Густав Лахман в 1966 году в Англии.

Підготувала Вероніка Дернова.

Вибір рушниці

Правильний вибір рушниці, яка є головною частиною спорядження, для мисливця-початківця являє собою певну складність. Щоб вам легше було вибрати зброю, скористайтеся нашими рекомендаціями.

1. Якщо ви мисливець-початківець, то вам цілком підійде недорога рушниця полегшеного типу. Подібні рушниці можуть здійснювати до 10 тисяч пострілів без ремонту.

2. При виборі рушниці спершу зверніть увагу на її вагу, яка повинна відповідати вашій фізичній силі і масі. Для пішого полювання найбільш прийнятними будуть рушниці масою від 2,7 до 3,2 кг.

3. Візьміть у руки вибрану рушницю і спробуйте скинути її приблизно двадцять разів, при цьому прицілюючись в одну і ту ж точку. Якщо у вас це вийшло без втоми і перенапруги, то вона вам підходить за вагою. Якщо ви відчули втому, тоді підберіть для себе мисливську рушницю меншої ваги.

4. Найбільш оптимальним варіантом буде вибір вами мисливської рушниці 12 калібру масою до 3,2 кг.

5. Після того, як ви зробили свій вибір, вам потрібно уважно оглянути і перевірити мисливську рушницю.

6. Перевірте прикладність рушниці. Для цього вам потрібно намітити для себе точку на відстані не менше 5 м. Вскиньте рушницю, не відриваючи очей від точки, і потім переведіть очі на планку. Мушка повинна дивитися прямо на ціль.

7. Потім перевірте якість стволів, вони не повинні мати вм'ятин, тріщин та інших пошкоджень, оцініть надійність з'єднання стволів з колодкою.

8. Повністю огляньте мисливську рушницю на предмет відсутності зовнішніх дефектів, тріщин.

9. Далі визначте зусилля спуску рушниці з допомогою нехитрого прийому – підвісьте рушницю в незарядженому стані з зведеними курками на вказівний палець руки стовбурами вниз, курки повинні спрацювати під вагою рушниці.

10. Після цього перевірте бойок рушниці, який повинен "вистрибувати" на 2-3 мм з пластини, в яку впираються дном патрони. Якщо рух бойка відрізняється від описаного, то цілком ймовірно будуть відбуватися осічки.

11. Перевірте працездатність запобіжника рушниці. Розберіть і ще раз зберіть рушницю.

Вибір ножа

Вибір мисливського ножа – справа індивідуальна. Ми дамо лише загальні рекомендації на цю тему.

Отже, рушницю придбано, патрони теж, чоботи начищені – пора на полювання. Але ось невдача – підходящий мисливський ніж вибрати не так просто. Від великої кількості мисливських ножів в магазинах розбігаються очі. В той же час хочеться купити дійсно якісний ніж, а не просто гарний сувенір.

1. Пам'ятайте, універсального мисливського ножа не існує. Якщо ви збираєтеся придбати лише один ніж, віддайте перевагу схемі "кліп поінт" – найбільш універсального типу мисливського ножа. Хоча краще придбати хоча б два ножі – Скіннер і кліп поінт. В ідеалі для кожного виду полювання – свій ніж. Для полювання на дрібну дичину – тонкий кліп-поінт, для великої дичини – дроп поінт і Скіннер. Для полювання на водоплавних, в принципі, достатньо невеликого розкладного кліп поінта.

2. Клинок повинен бути виготовлений з твердої сталі, твердістю не менше 55 HRC. І не варто гнатися за Дамаском – ножі з дамаської сталі не призначені для практичних цілей, це колекційна холодна зброя. Якщо все ж таки хочете Дамаск – вибирайте нержавіючий. Коштувати він буде набагато дорожче звичайних інструментальних сталей.

3. Уникайте "ножів для виживання" – в наших умовах мисливські ножі для тропічних джунглів зовсім не потрібні.

4. Рукоятка мисливського ножа повинна бути зручна саме вам. Матеріали – справа суто особиста, проте не рекомендуємо купувати ножі з рукоятями з вільхи або шкіри: їхні властивості не підходять для полювання. Зверніть увагу на рукоятки з бука, граба.

5. Не женіться за розміром. Гігантські мисливські ножі вражаюче виглядають, але на полюванні вони фактично не приносять користі.

Як стати мисливцем

Ось ви і вирішили стати мисливцем. Що необхідно зробити? Скільки грошей потрібно витратити, щоб перший раз вийти в поле?

Ви – середньостатистичний найманий працівник. Ваше бажання має повну підтримку з боку дружини. Ваші запити мінімальні. Від полювання хочете отримати як задоволення, так і якісь трофеї.

Виходити будемо з того, що куплятимемо найнеобхідніші речі за низькою ціною. Щоб "з нуля" стати мисливцем, потрібно близько 10 тисяч. Звичайно, це – мінімум, адже є лише рушниці, що коштують від 35 тисяч гривень. Перше, з чого починається ваше хобі, – похід в місцеве відділення УМВС. Де воно розташоване, вам скажуть в першому ж мисливському магазині.

Коротка розмова з інспектором, написання заяви, отримання бланків квитанцій для оплати. Далі вам потрібно пройти медогляд й отримати довідку про здоров'я, включаючи довідку з психіатричного диспансеру. Пройти навчання і скласти залік про поводження зі зброєю…

Але все по порядку. Для отримання дозволу на право зберігання та носіння зброї потрібно зробити наступне:

1. Написати заяву, отримати квитанції.

2. Зібрати довідки (про відсутність судимості, мед. довідка тощо), оплатити квитанції.

3. Купити і встановити сейф.

4. Дочекатися приходу дільничного інспектора, який перевірить наявність сейфа, проведе коротку бесіду і опитає сусідів (чи не п'єте, чи не маєте конфліктів в сім'ї).

5. У призначений час написати заяву і отримати дозвіл на придбання зброї. Дозвіл складається з трьох частин. Перша частина з вашим підписом про отримання залишається у відділі, друга і третя подорожує з вами по мисливських магазинах. Після придбання рушниці друга частина залишається в магазині, а третя з відміткою магазину видається власникові новенького ствола.

7. З рушницею і третьою частиною дозволу з'являєтесь в дозвільний відділ для написання заяви про реєстрацію зброї.

Весь процес до отримання документа про право зберігання та носіння зброї реально займе два-три місяці.

Сейф

Без нього нікуди. Зараз можна знайти сейфи ціною близько 1000 грн. З розмірами і формою кожен визначиться сам.

Рушниця

Мисливський магазин або…- Вже знайомий вам інспектор з дозвільного відділення УМВС зможе порадити непоганий екземпляр. Звичайно, б/у. Справа в тому, що інспектори "знають в обличчя" практично кожен ствол у своєму районі та їх власників.

Посвідчення мисливця.

Поки триватиме процес оформлення документів на зброю зможете оформити "мисливський квиток".

Процес простий і цікавий. В управлінні лісового господарства за місцем проживання вам потрібно буде скласти іспит. У білеті 25 питань з варіантами відповідей. Якщо відповіли правильно на 19 питань, ви володар "мисливського квитка".

Не намагайтеся купити результати іспиту. Не знаючи елементарних правил полювання і поводження зі зброєю, мінімум – отримаєте штраф, максимум – позбавите життя людини. Якщо ви не в змозі запам'ятати ці нескладні правила, може варто задуматися про те, чи для вас це захоплення?

Одяг та спорядження

Що реально потрібно купити:

Чоботи. Кожний вибирає за своїм смаком плюс до них теплі "панчохи".

Костюм осінній, зимовий. Не беріть одяг з синтетики, яка шелестить, – розполохаєте всю дичину.

Рукавички, теплу білизну, теплі шкарпетки.

Рюкзак. Особливо громіздкий не потрібен.

Ніж. Залежить від смаків мисливця. Слід зазначити, що справжні мисливські ножі є номерними, які потрібно зареєструвати як холодну зброю.

Не полінуйтеся купити аптечку. На полюванні всяке буває.

Чохол-непромокайка для документів.

Фляга для води.

Термос для чаю або кави.

Компас, карта.

Рідина для розпалювання багать. Фактично, це спирт поганої якості. Підійде як дезінфікуючий засіб – помити руки і ніж після оброблення трофея.

Патронташ, чохол та ремінь для рушниці.

Набір для очистки рушниці.

Відстрільна картка

Купується в організації, якій належить угіддя. Ціна залежить від кількох факторів: належність угідь, місце проживання мисливця, тривалість дії, вид дичини.

Виїзд на перше полювання

"Відкриття полювання" буває двічі на рік: першого серпня на птицю, а першого листопада на звіра.

Перший раз домовтеся з більш досвідченим мисливцем і йдіть на полювання разом з ним. Дві поради бували: "Не ходи на полювання з незнайомими людьми і в незнайомій компанії", "Якщо в колективі вважають, що полювання – це різновид п'янки, виберіть інший колектив".

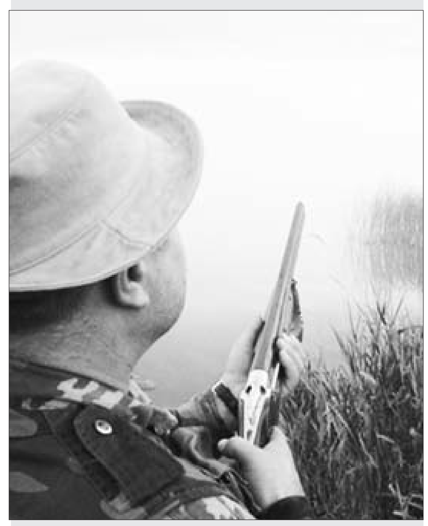
Вдалого полювання!

Поради мисливцям-початківцям

Збираючись на полювання, візьміть із собою рушницю. Якщо ви переплутали і взяли вудочку, то це вже буде риболовля.

Візьміть бронежилет – пам'ятайте, ви полюєте не один.

Візьміть аптечку – іноді і бронежилет не допомагає.

Застрахуйтесь – це допоможе вашій сім'ї пережити горе, якщо і аптечка не врятує.

Візьміть сірники – коли закінчуються припаси, ви зможете розпалити сигнальне багаття.

Візьміть запальничку – вона допоможе вам підпалити змоклі сірники.

Візьміть карту, подивіться, чи відповідає вона місцевості. Якщо не відповідає – поміняйте місцевість.

Візьміть з собою дітей – спілкування з природою облагороджує. Та й квартира буде чистішою.

Візьміть із собою щось чуже: якщо раптом заблукаєте – вас обов'язково знайдуть. Або власник чужого, або міліція. А втім, міліція не знайде.

І остання порада: не стріляйте! В лісі повнісінько мисливців. Якщо все ж не втерпіли, то не кричіть: "Мій постріл!" Поки доведуть вашу провину, жах від полювання не буде таким пам'ятним.

Удачі вам! І… повертайтесь цілими та неушкодженими.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

Змінить Кубок київську прописку на вінницьку?

9 лютого в Національному університеті оборони України стартує традиційний турнір з міні-футболу "Офіцерські старти", присвячений 22-й річниці виведення Радянських військ з Афганістану.

У турнірі візьмуть участь збірні команди видів Збройних Сил України та вищих військових навчальних закладів. Організатори, спортивний комітет Національного університету оборони України, проводячи змагання, за мету ставлять розвиток і пропаганду фізичної культури та спорту, популяризацію міні-футболу серед офіцерського складу.

До складів команд-учасників турніру увійдуть офіцери та генерали командувань видів, органів військового управління, вищих військових навчальних закладів та працівники ЗС України.

Положенням про проведення турніру визначено, що "Офіцерські старти" пройдуть у два етапи і триватимуть три дні. На першому етапі "сліпий" жереб розподілить команди на дві групи, в яких пройдуть ігри в одне коло для визначення місць з першого по четверте. На другому етапі дві кращих команди з кожної групи виходять у півфінали. Переможці півфіналів боротимуться у головному матчі – фіналі турніру за звання чемпіона і володаря кубка. Команди, які поступилися фіналістам, розігрують між собою третю сходинку п'єдесталу. Решта, залежно від кількості набраних очок у групах, зіграють стикові матчі для визначення місць з п'ятого по восьме.

Нагадаємо, чинним чемпіоном турніру "Офіцерські старти" є команда господарів – Національного університету оборони України, яка у фіналі 2010 року здолала опір збірної Генерального штабу ЗС України. Третє призове місце на минулорічному турнірі здобула збірна Командування Повітряних Сил.

Начальник групи фізичної підготовки і спорту управління бойової підготовки Командування ПС ЗС України полковник Володимир Білуха, розповідаючи про готовність команди Повітряних Сил, зауважив, що наразі завершується формування остаточного складу збірної для участі в турнірі, і додав, що цього разу його підопічні докладуть усіх зусиль, аби головний приз змагань – кубок турніру "Офіцерські старти" змінив київську прописку на вінницьку.

Андрій Агєєв. "Крила України".

В штабі Командування Повітряних Сил Збройних Сил України проведенням волейбольного турніру серед команд управлінь та служб стартувала Спартакіада Командування, присвячена двадцятій річниці Незалежності України.

В штабі Командування Повітряних Сил стартувала Спартакіада

Начальник групи фізичної підготовки і спорту управління бойової підготовки Командування полковник Володимир Білуха повідомив, що рішення про присвячення цьогорічної Спартакіади до двадцятирічного ювілею Незалежності було прийнято на нещодавній військовій раді Повітряних Сил. У Спартакіаді змагатиметься 12 команд.

Відповідно до Положення про проведення Спартакіади учасники спортивних баталій визначатимуть найсильніших, найвитриваліших, найвлучніших і найспритніших у восьми видах єдиноборств і командних змагань – волейбол (січень – березень), теніс (лютий), настільний теніс (лютий – березень), шахи (березень-квітень), багатоборство ВСК (квітень), стрільба з табельної зброї (травень), легка атлетика (травень – червень), міні-футбол (серпень).

– Стартували змагання з волейбольного турніру і завершаться міні-футбольною першістю напередодні святкування Незалежності України, – додав полковник Володимир Білуха. – Саме тоді ми і підведемо підсумки виступів за усіма видами змагань, визначимо команду переможців та проведемо урочисте нагородження призерів і чемпіона.

Наразі, після третього туру змагань з волейболу, без втрат – три з трьох перемог, ідуть дві команди – управління бойової підготовки і командний центр. Варто зазначити, що саме ці команди і є фаворитами та головними претендентами на загальний успіх. Військовослужбовці управління бойової підготовки є діючими чемпіонами спартакіади минулого – 2010 року, а команда командного центру виборола перше місце у змаганнях з волейболу.

Андрій Панчук. "Крила України".

ФІФА

Європейці вимагають не знімати Суркіса до 2012 року

ФІФА вимагає зберегти діючий Виконавчий комітет Федерації футболу України до закінчення терміну його законних повноважень у 2012 році.

Про це говориться в листі ФІФА, обнародуваному на офіційному сайті ФФУ.

Зокрема, коментуючи інформацію про вимогу 38 колективних членів ФФУ скликати позачергову генеральну асамблею, головним питанням порядку денного якої має бути висловлювання вотуму недовіри президентові ФФУ Григорію Суркісу, у ФІФА заявили: "Ми отримали очевидні докази того, що деякі з цих членів прийняли рішення вимагати скликання такої позачергової генеральної асамблеї через те, що на їх делегатів було здійснено сильний тиск з боку урядових представників і інших осіб, сторонніх по відношенню до ФФУ. Крім того, деякі засідання членів були проведені з порушенням правил і регламентних документів ФФУ".

Також в листі відмічено, що до таких висновків ФІФА дійшла на підставі "прямої інформації з незалежних джерел, засобів масової інформації і від учасників подій".

"ФІФА вимагає, щоб ФФУ забезпечила незмінність свого діючого Виконавчого комітету до закінчення терміну його законних повноважень в 2012 році. ФІФА не визнаватиме жодного іншого керівництва, яке з'явилося б в результаті процесу, спотвореного втручанням", – говориться в листі.

Більше того, від ФФУ вимагається підтвердити, що її члени припинили будь-яку діяльність, спрямовану на організацію виборів до закінчення терміну повноважень керівництва ФФУ в 2012 році, надати підтвердження від уповноважених керівних органів членів ФФУ того, що вони виконуватимуть цю вимогу.

"У разі невиконання вищевикладених вимог до 4 лютого 2011 року, ми передамо справу в Надзвичайний Комітет ФІФА з вимогою застосування відповідних санкцій згідно із ст.14 Статуту ФІФА (призупинення)", – говориться в листі.

При цьому у ФІФА підкреслили, що призупинення членства означатиме, що "жодна з українських команд будь-якого виду (у тому числі клуби) не зможуть мати ніяких спортивних контактів з членами ФІФА".

Біатлоністи масово не хочуть їхати до Америки

БІАТЛОН

Кращі біатлоністи планети мають намір пропустити наступні два етапи Кубка світу, які пройдуть в американських Лейк-Плесіді та Форт-Кенті.

Ряд провідних біатлоністів не хочуть їхати в Лейк-Плесід і Форт-Кент, адже ці етапи суперечать їхнім планам підготовки до березневого чемпіонату світу з біатлону в Ханти-Мансійську.

Від поїздки до США відмовились норвежець Еміль Свенсен, німець Міхаель Грайс, росіяни Антон Шипулін, Євген Устюгов, Ольга Зайцева, Катерина Юрлова і Ганна Богалій-Титовець. З українських спортсменів етапи в США планують проігнорувати Андрій Дериземля, Сергій Семьонов, Олександр Біланенко, Оксана Хвостенко і Віта Семеренко.

Етап у Лейк-Плесіді пройде з 2 по 6 лютого, у Форт-Кенті – з 10 по 13 лютого, а чемпіонат світу в Ханти-Мансійську – з 3 по 13 березня.

ТЕНІС

Андрій Медведєв: "За своєю грою Долгополов вже гравець топ-10"

Олександр Довгополов вже в найближчі роки може увійти до еліти світового тенісу.

Таку думку в газеті "Сегодня" висловив Андрій Медведєв.

"Підсвідомо я очікував, що Олександр вийде у чвертьфінал. Впевнений – це далеко не найвище досягнення в його кар'єрі", – сказав він.

"За своєю грою він вже гравець топ-10 світу, і дуже сподіваюся, що до кінця року там і з'явиться", – продовжив він.

"Саша володіє повним комплектом зброї: подача, прийом, удар справа і зліва, пересування по корту, психологія і тактика", – вважає Медведєв.

"Якщо вдасться уникнути травм, то незабаром всі мої досягнення будуть побиті", – резюмував найкращий тенісист в історії України.

На шляху до чвертьфіналу першого у сезоні турніру великого шолому Олександр Долгополов, єдиний з несіяних тенісистів, сенсаційно переміг тринадцятого у світовому рейтингу АТР Джо Вілфріда Тсонгу (Франція) та четверту ракетку світу Роберта Содерлінга (Швеція).

За вихід до півфіналу Долгополов боровся проти п'ятого у світовому рейтингу найкращих, минулорічного фіналіста цього турніру шотландця Енді Маррея. На жаль, саме на цій стадії і припинилась "українська казка на Australian Open" у виконанні Олександра. Він програв своєму супернику у чотирисетовому матчі (5:7, 3:6, 7:6, 3:6).

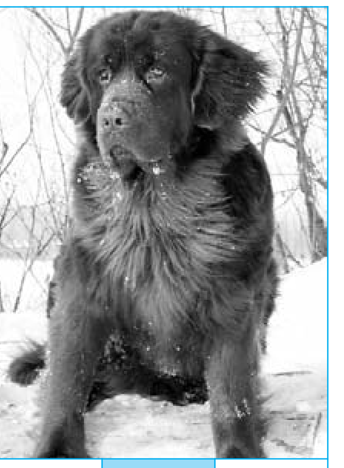
ЗАСНОВНИКИ:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається на громадських засадах.
Інформаційна підтримка:
"Військо України", "Авиация и время".
Перший редактор Сергій Свенцицький.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.
Верстка та дизайн: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Редагування: О. Уретій.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 8-067-587-02-96, 8-0432-59-62-26,
факс: 8-0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ukr.net

ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед". м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97
Тираж – 1050 прим. Зам. № 112203
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Невеликий ліс | Марка літака | Русич для візантійця

Національний герой Чехії | Невелика мавпа | Вертикальна площина хвоста літака

Київський князь | “Іменний” танк “вождя народів” | Давньокитайська держава

Дрквня назва р. Волга | Птах, символ безсмертя

Крилата ракета Третього рейху | Ялина європейська | Пісня – символ державної єдності | Артилерійська самохідка

Чарівність, привабливість | Врода | Епоха | Псевдонім письменника Г.Чхартішвілі

Нота | Радянський легковик 30-40-их років | Сценічне ім’я Кароліни Куєк | Грошова одиниця Японії

Жіноче ім’я | Ріка в Сибіру | Рядовий військовослужбовець

Христос в Ісламі | Металевий стрижень для скріплення | Платформа на вокзалі

Персонаж В.Шекспіра | Радянський автомат | Послідовник унії | Місто у Франції

Річка у Франції | Ірландська терористична організація | Природна смола акації | Краплі води, що осідають на траві | Ріка на Північному Кавказі | Морський хижак | Історико-географічна область у Греції | Смажені шматочки корейки

Країна Вранішньої Свіжості | Зовнішня частина колеса | Фінляндія

Місто на Донбасі | Російський автомат | Річка у В’єтнамі | Східне чоловіче ім’я | Оптичний прилад | Робоча шлюпка | Військовий телефон | Видатний французький графік | Народ в Індії | Місто в Іраку

Зимовий чобіт льотчика-полярника

Мис у Монако | Російська народна командна гра | Ребро монети чи медалі

Мед, пиво на храмове свято (заст.) | Марка пістолета | Марка мотоцикла

Американський письменник | Туркменська вівчарка

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В №3

АВТОДРОМ

Європейська версія Hyundai Veloster одержить 208-сильний турбомотор

Нещодавно в мережі INTERNET були розповсюджені шпигунські фотографії європейської модифікації компактного купе Hyundai Veloster, що вперше продемонстрували у січні на моторшоу в Детройті. За поки що не офіційними даними, у Європі автомобіль пропонуватиметься не з одним, а із двома моторами. До гами моделі додадуть 208-сильний агрегат з безпосереднім упорскуванням пального.

Зовні європейський Hyundai Veloster відрізняється від американської версії лише невеликими змінами в оформленні світлотехніки й колісних дисків іншого дизайну. Під капотом змін дещо більше: крім 208-сильного бензинового турбомотора об’ємом 1,6 літра, що дозволить машині прискорюватися до “сотні” приблизно за сім секунд, новинка також одержить більш екологічну й економічну модифікацію Blue Edition, оснащену системою “старт-стоп”. У такого “Велостера” рівень викидів CO_2 у порівнянні зі стандартним купе зменшиться з 138 до 129 грамів на кілометр.

У гамі моделі Veloster також залишиться атмосферний 1,6-літровий двигун з безпосереднім упорскуванням пального, що розвиває 138 кінських сил (167 Нм). Такий агрегат зможе працювати в парі із шестиступінчастою механічною коробкою передач або із шестиступінчастою преселективною трансмісією із двома зчепленнями. До “сотні” купе з таким мотором зможе розігнатися менш ніж за десять секунд.

Прем’єра європейської версії Hyundai Veloster відбудеться у березні на моторшоу в Женеві. Очікується, що атмосферний “Велостер” з’явиться в продажу у квітні, а його турбований варіант – на початку 2012 року.

Служба інформації “КУ”.